De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-6994

L 89

38. årgang

21. april 1995

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

★ **Rådets forordning (EF) nr. 866/95 af 10. april 1995 om forlængelse af gyldigheden af den midlertidige antidumpingtold på importen af ferrosiliciummangan med oprindelse i Rusland, Ukraine, Brasilien og Sydafrika** 1

Kommissionens forordning (EF) nr. 867/95 af 20. april 1995 om fastsættelse af minimumsimportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren 2

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 868/95 af 20. april 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 2780/92 om betingelserne for godtgørelser efter støtteordningen for producenter af visse markafgrøder** 5

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 869/95 af 20. april 1995 om levnedsmiddelleverancer i forbindelse med privat fødevarehjælp, der ydes af humanitære organisationer** 6

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 870/95 af 20. april 1995 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis mellem linjerederier (konsortier) i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 479/92** ([1]) 7

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 871/95 af 20. april 1995 om berigtigelse af forordning (EF) nr. 571/95 om ændring af forordning (EF) nr. 121/94 vedrørende indførsel af visse kornprodukter fra Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik** 15

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 872/95 af 20. april 1995 om ændring af bilag IV og V til forordning (EØF) nr. 3587/86 om fastsættelse af de tilpasningskoefficienter, der skal anvendes på opkøbspriserne for frugt og grøntsager, for så vidt angår ferskner og nektariner** 17

Kommissionens forordning (EF) nr. 873/95 af 20. april 1995 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 18

([1]) Tekst af betydning for EØS

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)

Kommissionens forordning (EF) nr. 874/95 af 20. april 1995 om suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden ifølge den fælles toldtarif ved indførsel af enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i Israel 20

Kommissionens forordning (EF) nr. 875/95 af 20. april 1995 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker 22

Kommissionens forordning (EF) nr. 876/95 af 20. april 1995 om fastsættelse af støttebeløbet for bomuld 24

Kommissionens forordning (EF) nr. 877/95 af 20. april 1995 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 25

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

95/132/EF :

* **Rådets afgørelse af 10. april 1995 om ydelse af makrofinansiel bistand til Hviderusland** 28

95/133/EF :

* **Rådets beslutning af 19. april 1995 om bemyndigelse til stiltiende videreførelse eller opretholdelse af bestemmelser, hvis indhold er omfattet af den fælles handelspolitik, og som er indeholdt i de venskabs-, handels- og skibsfartstraktater og handelsaftaler, som medlemsstaterne har indgået med tredjelande** 30

Kommissionen

95/134/EF :

* **Kommissionens beslutning af 7. april 1995 om ændring af Kommissionens beslutning 94/278/EF om listen over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af en række produkter omhandlet i direktiv 92/118/EØF** (1) 44

95/135/EF :

* **Kommissionens beslutning af 10. april 1995 om ændring af visse oplysninger i listen i bilaget til forordning (EF) nr. 3206/94 om listen for 1995 over fartøjer med en længde overalt på over 8 m, der ved fiskeri efter tunge i visse af Fællesskabets områder har tilladelse til at anvende bomtrawl, hvis samlede bomlængde overstiger 9 m** 45

Berigtigelser

* **Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1856/94 af 27. juli 1994 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærvelige varer (EFT nr. L 192 af 28. 7. 1994)** 47

* **Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2184/94 af 6. september 1994 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærvelige varer (EFT nr. L 234 af 8. 9. 1994)** 47

* **Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2272/94 af 20. september 1994 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærvelige varer (EFT nr. L 247 af 22. 9. 1994)** 48

(1) Tekst af betydning for EØS

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 866/95

af 10. april 1995

om forlængelse af gyldigheden af den midlertidige antidumpingtold på importen af ferrosiliciummangan med oprindelse i Rusland, Ukraine, Brasilien og Sydafrika

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab [1], særlig artikel 11,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 3119/94 [2] en midlertidig antidumpingtold på importen af ferrosiliciummangan med oprindelse i Rusland, Ukraine, Brasilien og Sydafrika;

undersøgelsen af kendsgerningerne er endnu ikke afsluttet, og Kommissionen har underrettet de eksportører, den vidste var berørt af sagen, om, at den havde til hensigt at foreslå en forlængelse på to måneder af gyldigheden af den midlertidige told;

eksportørerne har ikke gjort indsigelse herimod —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Gyldigheden af den midlertidige antidumpingtold på importen af ferrosiliciummangan med oprindelse i Rusland, Ukraine, Brasilien og Sydafrika indført ved forordning (EF) nr. 3119/94 forlænges herved for en periode på to måneder og udløber således den 22. juni 1995. Den finder ikke længere anvendelse, hvis Rådet inden denne dato træffer endelige foranstaltninger, eller proceduren afsluttes i henhold til artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2423/88.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 10. april 1995.

På Rådets vegne

A. JUPPÉ

Formand

---

[1] EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1995, s. 10).
[2] EFT nr. L 330 af 21. 12. 1994, s. 15.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 867/95

af 20. april 1995

om fastsættelse af minimumsimportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer [1], senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 16, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1514/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Algeriet [2], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1900/92 [3], særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1521/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Marokko [4], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1901/92 [5], særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1508/76 af 24. juni 1976 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Tunesien [6], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 413/86 [7], særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 af 17. maj 1977 om indførsel til Fællesskabet af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet [8], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1902/92 [9], særlig artikel 10, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1620/77 af 18. juli 1977 om indførsel af olivenolie fra Libanon [10], og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 3131/78 [11], ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, besluttede Kommissionen at anvende licitationsproceduren for fastsættelsen af importafgifter for olivenolie;

i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2751/78 af 23. november 1978 om almindelige regler for fastsættelse af importafgiften for olivenolie ved licitation [12] er det fastsat, at minimumsafgiften skal fastsættes for hvert af de pågældende produkter på grundlag af en undersøgelse af situationen, dels på verdensmarkedet og dels på Fællesskabets marked, samt de afgiftssatser tilbudsgiverne har anført;

ved opkrævelsen af afgiften skal der tages hensyn til bestemmelserne i aftalerne mellem Fællesskabet og visse tredjelande; således skal afgiften for disse lande fastsættes på grundlag af den afgift, der skal opkræves ved indførsel fra andre tredjelande;

med hensyn til Tyrkiet og Maghreb-landene bør man ikke forud ansætte det tillægsbeløb, der skal fastsættes i henhold til aftalerne mellem Fællesskabet og disse tredjelande;

ifølge artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med det Europæiske Økonomiske Fællesskab [13] opkræves der ingen afgifter ved import af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier;

gennemførelsen af ovennævnte bestemmelser for de afgiftssatser, tilbudsgiverne har anført den 17. og 18. april

(1) EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.
(2) EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 24.
(3) EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 1.
(4) EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 43.
(5) EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 2.
(6) EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 9.
(7) EFT nr. L 48 af 26. 2. 1986, s. 1.
(8) EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10.
(9) EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 3.
(10) EFT nr. L 181 af 21. 7. 1977, s. 4.
(11) EFT nr. L 370 af 30. 12. 1978, s. 60.
(12) EFT nr. L 331 af 28. 11. 1978, s. 6.
(13) EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991, s. 1.

1995, indebærer, at minimumsimportafgifterne fastsættes som anført i bilag I til denne forordning;

afgiften, der skal opkræves ved indførsel af oliven henhørende under KN-kode 0709 90 39 og 0711 20 90 samt produkter henhørende under KN-kode 1522 00 31, 1522 00 39 og 2306 90 19, skal beregnes ud fra den minimumsimportafgift, der gælder for den mængde olivenolie, disse produkter indeholder; dog kan afgiften for olivenolie ikke ligge under et forud fastsat beløb svarende til 8 % af værdien af det indførte produkt; disse bestemmelser medfører, at afgifterne fastsættes som anført i bilag II til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Minimumsimportafgifterne for olivenolie er fastsat i bilag 1.

Artikel 2

Afgifterne for indførsel af andre produkter fra olivenoliesektoren er fastsat i bilag 2.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 21. april 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Minimumsimportafgifter i olivenoliesektoren (1)

(ECU / 100 kg)

KN-kode	Tredjelande
1509 10 10	59,00 (2)
1509 10 90	59,00 (2)
1509 90 00	70,00 (3)
1510 00 10	72,00 (2)
1510 00 90	116,00 (4)

(1) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

(2) I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode, som helt og holdent er fremstillet i et af nedennævnte lande og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med:

a) Libanon: 0,7245 ECU/100 kg

b) Tyrkiet: 13,8645 ECU/100 kg (*), såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift

c) Algeriet, Tunesien og Marokko: 15,3245 ECU/100 kg (*), såfremt importøren fremlægger bevis for, at han har refunderet den eksportafgift, der er indført af dette land; denne tilbagebetaling må dog ikke overskride den gældende afgift.

(*) Disse beløb kan forhøjes med et tillægsbeløb, som fastsættes af Fællesskabet og de pågældende tredjelande.

(3) I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode:

a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 4,661 ECU/100 kg

b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 3,731 ECU/100 kg.

(4) I forbindelse med indførsel af olie, henhørende under denne KN-kode:

a) som helt og holdent er fremstillet i Algeriet, Marokko eller Tunesien og transporteret direkte fra disse lande til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 8,754 ECU/100 kg

b) som helt og holdent er fremstillet i Tyrkiet og transporteret direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes den afgift, der skal opkræves, med 7,004 ECU/100 kg.

BILAG II

Importafgifter for andre produkter fra olivenoliesektoren (1)

(ECU / 100 kg)

KN-kode	Tredjelande
0709 90 39	12,98
0711 20 90	12,98
1522 00 31	29,50
1522 00 39	47,20
2306 90 19	5,76

(1) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 868/95

af 20. april 1995

om ændring af forordning (EØF) nr. 2780/92 om betingelserne for godtgørelser efter støtteordningen for producenter af visse markafgrøder

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder [1], senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 9 i forordning (EØF) nr. 1765/92 er det fastsat, hvilke arealer der kan ydes godtgørelse for; for at der kan tages hensyn til særlige tilfælde, hvor bestemmelserne kan få utilsigtede restriktive virkninger, tillader artiklen medlemsstaterne visse undtagelser under hensyntagen til deres specifikke forhold; anvendelsen af undtagelserne i artiklens stk. 4 må da ikke skade effektiviteten af de ordninger, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1765/92, og navnlig må undtagelserne ikke medføre, at det samlede støtteberettigede areal øges; undtagelserne bør begrænses til de tilfælde, hvor en producent er nødsaget til at udskifte arealer, som ikke er støtteberettigede, med støtteberettigede arealer på sin bedrift; for at undgå arealudskiftning ud over det strengt nødvendige, bør det kræves, at medlemsstaterne forud godkender sådanne udskiftninger;

det er derfor nødvendigt at ændre Kommissionens forordning (EØF) nr. 2780/92 [2], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2246/94 [3];

Den Fælles Forvaltningskomité for Korn, Fedtstoffer og Tørret Foder har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 3, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2780/92 affattes således:

»4. De i artikel 9, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1765/92 nævnte tilfælde er sådanne, hvor en producent er nødsaget til at udskifte arealer, der ikke er støtteberettigede, med støtteberettigede arealer på bedriften af agronomiske, plantesundhedsmæssige eller miljømæssige grunde. Udskiftningen må under ingen omstændigheder forøge det samlede støtteberettigede areal på bedriften. Medlemsstaterne fastsætter en ordning med forudgående meddelelse om og godkendelse af sådanne udskiftninger.

Medlemsstaterne forelægger senest den 31. marts hvert år Kommissionen en plan med en liste over de kriterier, på grundlag af hvilke udskiftningerne er blevet godkendt, samt bevis for, at det samlede støtteberettigede areal ikke er blevet øget som følge af udskiftningerne. For produktionsåret 1995/96 forelægger medlemsstaterne dog deres planer senest den 30. juni 1995.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.
[2] EFT nr. L 281 af 25. 9. 1992, s. 5.
[3] EFT nr. L 242 af 17. 9. 1994, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 869/95

af 20. april 1995

om levnedsmiddelleverancer i forbindelse med privat fødevarehjælp, der ydes af humanitære organisationer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn [1], som ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse og Rådets forordning (EF) nr. 3290/94 [2], særlig artikel 9, stk. 2, samt de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 14, stk. 4, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88 af 16. november 1988 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 340/95 [4], kræves der ingen sikkerhedsstillelse for eksportlicenser uden forudfastsættelse af restitutionen, når disse udstedes for udførsel til tredjeland som led i fødevarehjælpsaktioner, som ikke er EF-aktioner, og som gennemføres af humanitære hjælpeorganisationer, som er godkendt på EF-plan;

en ny medlemsstat har anmodet om godkendelse af to organisationer; medlemsstaten finder at en sådan godkendelse er absolut nødvendig, idet der ydes fødevarehjælp til det tidligere Jugoslavien;

efter ikrafttrædelsen af den landbrugsaftale, der er indgået under Uruguay-runden, bliver forudfastsættelse af restitutionen obligatorisk; anvendelsesperioden for nærværende forordning bør derfor begrænses til datoen for ikrafttrædelsen af den landbrugsaftale, der er indgået under Uruguay-runden;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelser fra alle de berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Nedenstående humanitære organisationer er godkendt med henblik på anvendelse af artikel 14, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3719/88:

— Caritas

— Røde Kors.

Artikel 2

1. Denne forordning anvendes indtil den 30. juni 1995.

2. Uanset stk. 1 gælder dog gældende:

— for produkter henhørende rissektoren og vinsektoren anvendes forordningen indtil den 31. august 1995

— for produkter henhørende under sukkersektoren anvendes forordningen indtil den 30. september 1995

— for produkter henhørende under olivenoliesektoren anvendes forordningen indtil den 31. oktober 1995.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
[2] EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.
[3] EFT nr. L 331 af 2. 12. 1988, s. 1.
[4] EFT nr. L 39 af 21. 2. 1995, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 870/95

af 20. april 1995

om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis mellem linjerederier (konsortier) i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 479/92

(Tekst af betydning for EØS)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 479/92 af 25. februar 1992 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis mellem linjerederier (konsortier) [1], ændret ved traktaten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 1,

efter offentliggørelse af udkast til denne forordning [2],

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Søtransportområdet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Visse aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis kan mellem rederier, der går ud på fælles drift af linjeskibsfart (konsortier), i kraft af det samarbejde, de afføder mellem de deltagende rederier, begrænse konkurrencen inden for fællesmarkedet og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, og de kan derfor falde ind under forbuddet i traktatens artikel 85, stk. 1;

(2) ifølge den analyse af konsortieaftaler, Kommissionen har foretaget, kan mange af disse aftaler ikke desto mindre normalt anses for at opfylde betingelserne i traktatens artikel 85, stk. 3, og det bør defineres, hvilke former for konsortieaftaler dette gælder;

(3) Kommissionen har taget skyldigt hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for søtransport, og som også vil indgå som en væsentlig faktor i Kommissionens vurdering i de tilfælde, hvor den skal tage stilling til konsortier, der ikke falder ind under gruppefritagelsen efter denne forordning;

(4) konsortier som defineret i denne forordning bidrager generelt til at øge produktiviteten og forbedre servicekvaliteten inden for linjeskibsfart, fordi de fremmer en rationalisering af de deltagende rederiers virksomhed og kan føre til stordriftsfordele med hensyn til brug af skibe og havneanlæg, samtidig med at de bidrager til at fremme den tekniske og økonomiske udvikling ved at lette og tilskynde til øget brug af containere samt en mere effektiv udnyttelse af skibskapaciteten;

(5) brugerne af de søtransportydelser, der udbydes af konsortierne, får generelt en rimelig andel i de fordele, der følger af den med konsortierne forbundne forbedring af produktivitet og servicekvalitet; disse fordele kan bl.a. bestå i en øget anløbsfrekvens eller en bedre fordeling af denne samt i en bedre kvalitet og et mere varieret udbud af transportydelser som følge af brug af mere moderne skibe og havne- eller andre anlæg; brugerne vil imidlertid kun kunne drage reelle fordele heraf i det omfang, hvor der hersker tilstrækkelig konkurrence på de farter, inden for hvilke konsortierne opererer;

(6) disse aftaler bør derfor være omfattet af en gruppefritagelse i det omfang, der ikke giver de deltagende virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af den pågældende trafik; som følge af de til stadighed vekslende vilkår på søtransportmarkedet og parternes hyppige ændringer af bestemmelserne i konsortieaftalerne eller af de aktiviteter, de udøver i henhold til dem, bør denne forordning præcisere, hvilke betingelser konsortierne skal opfylde for at være omfattet af gruppefritagelsen;

(7) et af de væsentligste træk ved et konsortium, hvis formål består i at etablere og drive fælles farter, er, at det foretager kapacitetstilpasninger; dette er imidlertid ikke tilfældet, når der foretages en procentvis begrænsning af udnyttelsen af kapaciteten på de skibe, der benyttes inden for et konsortium;

[1] EFT nr. L 55 af 29. 2. 1992, s. 3.
[2] EFT nr. C 63 af 1. 3. 1994, s. 8.

(8) gruppefritagelsen i medfør af denne forordning kan omfatte såvel konsortier, der opererer inden for en linjekonference, som konsortier, der opererer uden for konferencerne, men ikke de sidstnævntes eventuelle fælles fastsættelse af fragtrater;

(9) prisfastsættelsesaktiviteter er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 [1], ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse; konsortiemedlemmer, der ønsker at fastsætte priser i fællesskab, men som ikke opfylder betingelserne i forordning (EØF) nr. 4056/86, må indgive anmodning om individuel fritagelse;

(10) den første betingelse, der må stilles for gruppefritagelse, er, at transportbrugerne får en rimelig andel af de fordele, der følger af den øgede effektivitet og de andre fordele, der er forbundet med konsortierne;

(11) dette krav i artikel 85, stk. 3, må anses for at være opfyldt, når en eller flere af de tre nedennævnte situationer gør sig gældende for konsortiet;

— når der hersker effektiv priskonkurrence mellem medlemmerne af den konference, inden for hvilken konsortiet opererer, i kraft af muligheden for uafhængig fastsættelse af fragtrater (»independent rate action«)

— når der inden for den konference, hvor konsortiet opererer, hersker en tilstrækkelig grad af effektiv konkurrence om udbud af transportydelser mellem konsortiemedlemmerne og de øvrige medlemmer af konferencen, som ikke er medlemmer af konsortiet, idet konferenceaftalen udtrykkeligt åbner mulighed for, at konsortierne kan tilbyde egne servicearrangementer, f.eks. således at kun konsortiet tilbyder »just in time delivery« eller et avanceret EDI-system, der til enhver tid kan oplyse brugerne om, hvor deres gods befinder sig, eller en betydelig forøgelse af anløbsfrekvensen i forhold til den af konferencen tilbudte

— når medlemmerne af konsortiet reelt eller potentielt er udsat for effektiv konkurrence fra rederier uden for konsortiet, hvad enten der findes en konference på den pågældende trafik eller ej;

(12) for at sikre opfyldelse af dette krav i artikel 85, stk. 3, må der tillige indføres en bestemmelse, der kan fremme konkurrence på servicekvaliteten mellem konsortiemedlemmerne indbyrdes og mellem dem og de andre rederier, der opererer på den pågældende trafik;

(13) der bør desuden stilles betingelse om, at konsortierne og deres medlemmer ikke på samme linjefart anvender forskellige priser og vilkår udelukkende på grundlag af godsets oprindelses- eller bestemmelsesland og derved skaber fordrejninger i trafikken inden for Fællesskabet til skade for bestemte havne, afskibere, transportører eller speditører, medmindre der er en økonomisk begrundelse for at anvende sådanne priser eller vilkår;

(14) de betingelser, der stilles, bør desuden tage sigte på at forhindre, at konsortierne pålægger konkurrencebegrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå de mål, der ligger til grund for fritagelsen; konsortieaftaler skal derfor indeholde bestemmelser, der sikrer ethvert medlemsrederi ret til at træde ud af konsortiet med et rimeligt opsigelsesvarsel; for stærkt integrerede konsortier og/eller konsortier med store investeringer bør der dog fastsættes længere opsigelsesvarsler i betragtning af de store investeringer, der er foretaget til konsortiets oprettelse, og den omfattende reorganisering, de må foretage ved et medlems udtræden; det må endvidere fastsættes, at i konsortier, hvori der indgår fælles markedsføring, må hvert konsortiemedlem med et rimeligt varsel kunne træde ud af markedsføringssamarbejdet og markedsføre sine ydelser uafhængigt af de andre medlemmer;

(15) det bør fastsættes, at gruppefritagelsen kun gælder for de konsortier, der ikke giver mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende ydelser;

(16) af hensyn til retssikkerheden bør afgørelsen af, hvorvidt gruppefritagelsen finder anvendelse, baseres på konsortiets andel af den direkte trafik mellem de anløbshavne, det besejler, og denne andel beregnes på grundlag af samtlige de havne, konsortiet besejler taget under ét;

(17) ved vurderingen af, om der forefindes en effektiv konkurrence som forudsætning for gruppefritagelse, bør der ikke alene tages hensyn til den direkte trafik mellem et konsortiums anløbshavne, men også til den potentielle konkurrence fra linjetransportydelser fra andre havne, der kan besejles i stedet for de af konsortiet benyttede havne, samt i givet fald konkurrencen fra andre transportformer;

[1] EFT nr. L 378 af 31. 12. 1986, s. 4.

(18) gruppefritagelsen efter denne forordning finder følgelig kun anvendelse på betingelse af, at konsortiets andel af denne trafik ikke overstiger en nærmere fastsat del;

(19) for konsortier, der opererer inden for en konference, bør denne andel reduceres under hensyn til, at disse aftaler udgør et supplement til en i forvejen bestående konkurrencebegrænsende aftale inden for den samme trafik;

(20) det er imidlertid rimeligt at give konsortier, der overskrider de i denne forordning fastsatte grænser med en bestemt procentsats, men som fortsat er udsat for effektiv konkurrence i den trafik, de opererer på, adgang til en forenklet procedure, der kan give dem den retssikkerhed, en gruppefritagelse er forbundet med; en sådan procedure bør samtidig give Kommissionen mulighed for at føre effektivt tilsyn og lette den administrative kontrol med konkurrencebegrænsende aftaler;

(21) konsortier, der overskrider den sidstnævnte grænse, bør alligevel kunne opnå individuel fritagelse i det omfang, de opfylder betingelserne i artikel 85, stk. 3, under hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende inden for søtransport;

(22) denne forordning finder kun anvendelse på den aftale, der er indgået mellem konsortiemedlemmerne, og gruppefritagelsen omfatter følgelig ikke de konkurrencebegrænsende aftaler, som konsortier eller et eller flere konsortiemedlemmer måtte indgå med andre rederier; den omfatter desuden heller ikke konkurrencebegrænsende aftaler mellem forskellige konsortier, der sejler i den samme trafik, eller mellem disse konsortiers medlemmer;

(23) til gruppefritagelsen bør tillige knyttes visse forpligtelser; transportbrugerne bør således til enhver tid kunne få indsigt i vilkårene for de søtransportydelser, der udbydes af konsortiemedlemmerne i fællesskab, og der bør forefindes en procedure for regulære konsultationer mellem konsortierne og transportbrugerne om de med aftalerne forbundne aktiviteter; denne forordning må desuden præcisere, hvad der skal forstås ved regulære konsultationer, og fastlægge de vigtigste trin i denne konsultationsprocedure; konsultationspligten, som alene gælder de egentlige konsortieaktiviteter, fastsættes under hensyn til den nuværende grad af åbenhed på markedet; ved ændringer af nærværende forordning bør spørgmålet om, hvorvidt denne pligt skal bibeholdes, afgøres ud fra en vurdering af udviklingen på markedet;

(24) sådanne konsultationer vil kunne bringe markedet for søtransportydelser til at fungere mere effektivt under hensyntagen til brugernes behov; der bør derfor indrømmes fritagelse for visse af de aftaler, som disse konsultationer kan resultere i;

(25) begrebet »force majeure« i denne forordning er det begreb, der følger af fast retspraksis ved De Europæiske Fællesskabers Domstol;

(26) det bør desuden fastsættes, at Kommissionen omgående skal have underretning om voldgiftskendelser og forligsforslag, som parterne har accepteret, således at den kan kontrollere, at de ikke bevirker, at konsortierne fritages fra de i forordningen fastsatte betingelser og forpligtelser, og ikke er i strid med bestemmelserne i artikel 85 og 86;

(27) i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EØF) nr. 479/92 bør det fastsættes, at nærværende forordning finder anvendelse med tilbagevirkende gyldighed på de aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis, der bestod på dens ikrafttrædelsesdato, og at dette gælder fra det tidspunkt, hvor de opfylder de deri fastsatte betingelser og forpligtelser;

(28) det bør fastsættes, at forbuddet i traktatens artikel 85, stk. 1, i en nærmere fastsat periode ikke finder anvendelse på de konsortieaftaler, der består på forordningens ikrafttrædelsestidspunkt, men som ikke opfylder betingelserne i traktatens artikel 85, stk. 3, som fastsat i denne forordning, hvis de senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse ændres på en sådan måde, at de opfylder forordningens betingelser, og forudsat at Kommissionen underrettes om disse ændringer;

(29) de konsortier, der består på tidspunktet for denne forordnings ikrafttrædelse, og som ikke opfylder de betingelser med hensyn til markedsandele, der stilles for fritagelse efter denne forordning, men som opfylder alle de øvrige heri fastsatte betingelser, bør sikres en retfærdig og positiv behandling;

(30) i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EØF) nr. 479/92 bør det fastsættes, i hvilke tilfælde Kommissionen kan inddrage gruppefritagelsen;

(31) for de aftaler, som automatisk er fritaget i medfør af nærværende forordning, skal den i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 omhandlede ansøgning ikke indgives; i tilfælde af alvorlig tvivl kan virksomhederne dog fortsat anmode Kommissionen om at afgive en erklæring om, hvorvidt deres aftaler er forenelige med nærværende forordning;

(32) nærværende forordning er ikke til hinder for anvendelse af traktatens artikel 86 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Definitioner

Ved anvendelsen af denne forordning forstås ved

— *»konsortium«*: en aftale indgået mellem mindst to rederier, der på et bestemt trafikområde driver regelmæssig international linjeskibstrafik med transport udelukkende af gods, hovedsagelig i containere, med det formål at etablere et samarbejde om fælles farter, som tager sigte på at forbedre de ydelser, de enkelte medlemmer hver for sig kan tilbyde uden at deltage i et konsortium, med det formål at rationalisere deres virksomhed gennem tekniske, driftsmæssige og/eller kommercielle arrangementer, men uden fastsættelse af fragtrater

— *»linjefart«*: godstransport i regelmæssig skibsfart på en eller flere faste ruter, som foregår efter en forud bekendtgjort fartplan, og som tilbydes enhver transportbruger, der kan benytte sig heraf mod betaling, også på et lejlighedvist grundlag

— *»servicearrangementer«*: et kontraktarrangement indgået mellem en eller flere transportbrugere og et individuelt konsortiemedlem eller et konsortium, i henhold til hvilket brugeren forpligter sig til at lade en vis godsmængde transportere af konsortiemedlemmet eller konsortiet inden for et givet tidsrum til gengæld for, at sidstnævnte forpligter sig til at levere en ydelse af en bestemt, individualiseret kvalitet, som er særligt afpasset efter brugerens behov

— *»transportbruger«*: enhver virksomhed (f.eks. afskiber, modtager, speditør osv.), der har indgået eller tilkendegivet at ville indgå aftale med et konsortium (eller et konsortiemedlem) om transport af gods, og enhver sammenslutning af afskibere eller speditører

— *»uafhængig fastsættelse af fragtrater« (»independent rate action«)*: et konferencemedlems ret til lejlighedsvis at tilbyde fragtrater, der afviger fra de i konferencetariffen fastsatte, efter at have adviseret de øvrige konferencemedlemmer herom.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder kun anvendelse på konsortier i det omfang, hvor de driver international linjeskibsfart til eller fra en eller flere havne i Fællesskabet.

KAPITEL II

FRITAGELSE

Artikel 3

Fritagne aftaler

1. I henhold til traktatens artikel 85, stk. 3, og på de i nærværende forordning fastsatte betingelser erklæres traktatens artikel 85, stk. 1, uanvendelig på de aktiviteter, som er nævnt i stk. 2, og som udøves inden for rammerne af konsortier som defineret i denne forordnings artikel 1 og 2.

2. Erklæringen om uanvendelighed gælder udelukkende for følgende aktiviteter:

a) aktiviteter i forbindelse med fælles drift af linjeskibsfart, udelukkende omfattende nedennævnte aktiviteter:

   i) koordinering og/eller fælles fastsættelse af fartplaner og anløbshavne

   ii) udveksling, salg eller krydsbefragtning af lastrum eller »slots« på skibe

   iii) pooling af skibe og/eller havneanlæg

   iv) et eller flere fælles driftskontorer

   v) tilrådighedsstillelse af containere, chassis'er og andet udstyr og/eller udlejning, leasing eller køb af sådant udstyr

   vi) brug af et elektronisk dataudvekslingssystem og/eller et fælles dokumentationssystem

b) midlertidige kapacitetsjusteringer

c) fælles drift eller brug af havneterminaler og ydelser i tilknytning hertil (f.eks. lægter- og stevedore-ydelser)

d) deltagelse i en eller flere af følgende pool'er: tonnagepool, indtægtspool eller nettoindtjeningspool

e) fælles udøvelse af stemmerettigheder tilhørende konsortiet inden for den konference, hvori konsortiemedlemmerne deltager, for så vidt som den fælles stemmeafgivelse finder sted i afstemninger angående egentlige konsortieaktiviteter

f) fælles markedsføringsorganisation og/eller udstedelse af fælles ombordkonnossement

g) enhver anden aktivitet i tilknytning til de under litra a) til f) nævnte aktiviteter, som er nødvendige for disse.

Artikel 4

Begrænsning af udnyttelsen

Fritagelsen efter artikel 3 gælder ikke for konsortier, der omfatter aftaler om begrænsning af udnyttelsen af den eksisterende kapacitet, således at de deltagende konsortierederier undlader at udnytte en bestemt procentdel af kapaciteten på de skibe, der benyttes i konsortietrafikken.

KAPITEL III

BETINGELSER FOR FRITAGELSE

Artikel 5

Grundlæggende betingelse for fritagelse

Fritagelse efter artikel 3 er betinget af, at en eller flere af nedennævnte tre betingelser er opfyldt:

— at der mellem medlemmerne af den konference, inden for hvilken konsortiet opererer, består en effektiv priskonkurrence, idet konferenceaftalen i henhold til en lovfæstet eller ikke-lovfæstet pligt udtrykkeligt giver konsortiets medlemmer mulighed for uafhængig fragtratefastsættelse for alle fragtrater i konferencens tarif, eller

— at der inden for den konference, inden for hvilken konsortiet opererer, mellem konferencemedlemmerne består en tilstrækkelig effektiv konkurrence om udbuddet af transportydelser, idet konferenceaftalen udtrykkeligt giver konsortiet mulighed for at tilbyde særskilte servicearrangementer af enhver art med hensyn til anløbsfrekvens og servicekvalitet samt for til enhver tid frit at tilpasse sit udbud af ydelser til transportbrugernes specifikke behov, eller

— at konsortiemedlemmerne reelt eller potentielt er udsat for effektiv konkurrence fra rederier, der står uden for konsortiet, hvad enten der findes en konference på den pågældende trafik eller ej.

Artikel 6

Betingelser med hensyn til konsortiets andel af trafikken

1. For at være omfattet af fritagelsen efter artikel 3 skal konferencekonsortier i trafikken på de havne, de besejler, have en andel på under 30 % af den direkte trafik målt efter den transporterede godsmængde (fragttonnage eller TEU), og konsortier, der opererer uden for en konference, skal have en andel på under 35 %.

2. Fritagelsen efter artikel 3 fortsætter med at gælde, når den i denne artikels stk. 1 fastsatte andel af trafikken overskrides med ikke mere end en tiendedel i to på hinanden følgende kalenderår.

3. Ved overskridelse af de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser fortsætter fritagelsen efter artikel 3 med at gælde i en periode på seks måneder regnet fra udgangen af det kalenderår, hvori grænsen blev overskredet. Denne periode forlænges til tolv måneder, når overskridelsen beror på, at et redei uden for konsortiet har trukket sig ud af den pågældende trafik.

Artikel 7

Indsigelsesprocedure

1. Fritagelsen efter artikel 3 og 10 gælder også for konsortier, hvis andel af trafikken overskrider den i artikel 6 fastsatte grænse, men ikke udgør over 50 % af den direkte trafik, forudsat at de pågældende aftaler i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 4260/88 [1] anmeldes til Kommissionen, og denne ikke inden udløbet af en frist på seks måneder modsætter sig fritagelse.

2. Seksmånedersfristen begynder at løbe på den dag, hvor anmeldelsen er kommet Kommissionen i hænde. Fremsendes anmeldelsen ved anbefalet brev, begynder fristen dog at løbe på den dag, der fremgår af afsendelsesstedets poststempel.

3. Bestemmelserne i stk. 1 finder kun anvendelse, når:

a) der i anmeldelsen eller en følgeskrivelse udtrykkeligt er henvist til nærværende artikel, og

b) de oplysninger, der gives i anmeldelsen, er fyldestgørende og i overensstemmelse med de faktiske forhold.

4. For aftaler, der allerede var anmeldt før denne forordnings ikrafttrædelse, kan anmelderne påberåbe sig bestemmelserne i stk. 1 ved til Kommissionen at fremsende en meddelelse, hvori der henvises til anmeldelsen samt udtrykkeligt til nærværende artikel. Bestemmelserne i stk. 2 og stk. 3, litra b), finder tilsvarende anvendelse.

[1] EFT nr. L 376 af 31. 12. 1988, s. 1.

5. Kommissionen kan modsætte sig fritagelse. Den skal rejse indsigelse, når en medlemsstat inden for en frist på tre måneder regnet fra videresendelsen af den i stk. 1 omhandlede anmeldelse eller den i stk. 4 omhandlede meddelelse til vedkommende stat anmoder den herom. En sådan anmodning skal være begrundet i hensyn til traktatens konkurrenceregler.

6. Kommissionen kan til enhver tid tilbagekalde sin indsigelse mod fritagelse. Er indsigelsen rejst efter anmodning fra en medlemsstat, som fastholder sin indvending, kan den kun tilbagekaldes efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Søtransportområdet.

7. Tilbagekaldes indsigelsen, fordi de implicerede virksomheder har godtgjort, at betingelserne i artikel 85, stk. 3, er opfyldt, får fritagelsen virkning fra anmeldelsesdatoen.

8. Tilbagekaldes indsigelsen, fordi de implicerede virksomheder har ændret aftalen, således at den herefter opfylder betingelserne i artikel 85, stk. 3, får fritagelsen virkning fra den dato, hvor ændringerne trådte i kraft.

9. Har Kommissionen rejst en indsigelse, som ikke derefter tilbagekaldes, har anmeldelsen de virkninger, der er fastsat i afsnit II i forordning (EØF) nr. 4056/86.

Artikel 8

Andre betingelser

Til fritagelserne efter artikel 3 og 10 knyttes følgende yderligere betingelser:

1) Konsortiet skal give hvert konsortiemedlem mulighed for ved en individuel kontrakt at indgå servicearrangementer.

2) Konsortieaftalen skal give medlemsrederierne mulighed for at træde ud af konsortiet uden nogen økonomisk sanktion eller anden form for sanktion, som f.eks. påbud om at ophøre med at sejle i den pågældende trafik, eventuelt med mulighed for at genoptage sejladsen efter udløbet af et vist tidsrum. Udtrædelse skal kunne finde sted med højst seks måneders opsigelsesvarsel, dog således at opsigelse først kan finde sted tidligst 18 måneder efter konsortieaftalens ikrafttræden.

   I stærkt integrerede konsortier, der omfatter en nettoindtjeningspool, og/eller hvor der er foretaget omfattende investeringer, fordi medlemmerne har måttet købe eller befragte skibe med henblik på konsortiets oprettelse, må opsigelsesvarslet højst være på seks måneder, og opsigelse kan først finde sted tidligst 30 måneder efter aftalens ikrafttrædelse.

3) Konsortier, der tillige omfatter fælles markedsføring, skal give ethvert konsortiemedlem mulighed for med højst seks måneders opsigelse at træde ud af dette markedsføringssamarbejde uden nogen form for sanktion og derefter markedsføre sine ydelser uafhængigt.

4) Hverken konsortiet eller konsortiemedlemmerne må udøve diskrimination mod bestemte havne, brugere eller transportører inden for fællesmarkedet ved for transport af identiske varer inden for aftaleområdet at anvende forskellige priser og vilkår for forskellige afsender- eller modtagerlande eller for forskellige afskibnings- eller modtagerhavne, medmindre disse forskelle har en økonomisk begrundelse.

KAPITEL IV

FORPLIGTELSER

Artikel 9

Forpligtelser knyttet til fritagelsen

Til fritagelsen efter artikel 3 knyttes følgende forpligtelser:

1) Mellem transportbrugerne eller deres repræsentative organisationer og konsortiet skal der foregå regulære konsultationer med henblik på at finde løsninger på alle væsentlige spørgsmål — undtagen rent driftsmæssige spørgsmål af mindre betydning — i forbindelse med vilkårene for og kvaliteten af de linjetransportydelser, konsortiet eller dets medlemmer tilbyder.

   Disse konsultationer skal finde sted, når som helst en af de ovennævnte parter anmoder herom.

   Konsultationerne skal finde sted, førend den foranstaltning, konsultationen vedrører, iværksættes, medmindre der foreligger force majeure. Er konsortiemedlemmerne i en force majeure-situation nødsaget til at iværksætte en beslutning, før konsultationer har fundet sted, skal der, hvis der fremsættes anmodning herom, afholdes konsultationer herom senest ti arbejdsage efter anmodningen. Medmindre der foreligger force majeure som ovenfor omhandlet, hvilket i så fald skal anføres i den pågældende meddelelse, må der ikke finde nogen offentlig bekendtgørelse af den pågældende foranstaltning sted, førend konsultationerne er gennemført.

   Konsultationerne er en proces, der omfatter følgende trin:

   a) konsortiet skal give den anden part fyldestgørende skriftlige oplysninger om det spørgsmål, der er genstanden for konsultationen, førend den finder sted

b) parterne udveksler dernæst deres synspunkter skriftligt og/eller mundtligt på møder, hvor repræsentanterne for konsortierederierne og de deltagende afskibere har de fornødne beføjelser til at nå til enighed; parterne skal hver især bestræbe sig på at nå frem til en sådan enighed

c) i tilfælde af, at parterne til trods for deres gensidige bestræbelser herpå ikke har kunnet nå til enighed, skal de anerkende og officielt bekendtgøre den manglende enighed. Hver af parterne kan underrette Kommissionen herom

d) der kan fastsættes en rimelig frist for, hvornår konsultationerne skal være afsluttet, så vidt muligt efter fælles overenskomst mellem parterne. Medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder, eller parterne er enige herom, skal denne frist være på mindst en måned.

2) Transportbrugerne skal efter anmodning og mod et rimeligt gebyr kunne få oplyst vilkårene for de linjetransportydelser, konsortiet og dets medlemmer tilbyder, herunder også vilkårene i forbindelse med disse ydelsers kvalitet og enhver ændring heri, og disse vilkår skal være fremlagt til gennemsyn uden gebyr på medlemsrederiernes eller konsortiets samt alle agenters kontorer.

3) Har parterne accepteret voldgiftskendelser eller mæglingsforslag i tvister vedrørende handlinger, der er omfattet af denne forordning, skal de af konsortiet omgående anmeldes til Kommissionen.

4) Ethvert konsortium, der ønsker at være omfattet af denne forordning, skal efter simpel anmodning fra Kommissionen med et varsel, der fastsættes af Kommissionen på grundlag af de konkrete omstændigheder, men som ikke kan være på mindre end en måned, kunne godtgøre, at det opfylder betingelserne og forpligtelserne i artikel 5 til 8 samt nr. 1 og 2, i nærværende artikel og fremsende den pågældende konsortieaftale til Kommissionen inden for denne frist.

Artikel 10

Fritagelse for aftaler mellem transportbrugere og konsortier om brugen af linjeskibsfartsydelser

Alle aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis mellem på den ene side transportbrugerne og deres repræsentative organisationer og på den anden side et konsortium omfattet af gruppefritagelsen efter artikel 3 om vilkårene for og kvaliteten af de linjetransportydelser, der tilbydes af konsortiet, samt om alle generelle spørgsmål i forbindelse hermed, som har været genstand for de i artikel 9, nr. 1, omhandlede konsultationer, er fritaget for forbuddet i traktatens artikel 85, stk. 1.

KAPITEL V

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 11

Tavshedspligt

1. De oplysninger, der indhentes i henhold til artikel 7 og artikel 9, nr. 4, må kun bruges til de i denne forordning omhandlede formål.

2. Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder samt disses embedsmænd og andre ansatte må ikke videregive de oplysninger, de er kommet i besiddelse af under anvendelse af denne forordning, og som pr. definition er underlagt tavshedspligt.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 er ikke til hinder for offentliggørelse af generelle oplysninger eller undersøgelser, der ikke indeholder angivelse af bestemte virksomheder eller virksomhedssammenslutninger.

Artikel 12

Inddragelse af gruppefritagelsen

I overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EØF) nr. 479/92 kan Kommissionen inddrage gruppefritagelsen i konkrete tilfælde, hvis den konstaterer, at en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis, som er fritaget efter nærværende forordning, alligevel har visse virkninger, der er uforenelige med traktatens artikel 85, stk. 3, eller i strid med traktatens artikel 86, og navnlig når:

1) der på en bestemt trafik ikke er effektiv konkurrence uden for den konference, inden for hvilken konsortiet opererer, eller uden for det pågældende konsortium

2) et konsortium gentagne gange har tilsidesat forpligtelserne i denne forordnings artikel 9

3) et konsortium udviser en adfærd, hvis virkninger er uforenelige med traktatens artikel 86

4) sådanne virkninger er en følge af en voldgiftskendelse.

Artikel 13

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.* Den er vedtaget for et tidsrum af fem år at regne fra datoen for ikrafttrædelsen.

Den gælder med tilbagevirkende gyldighed for alle aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis, der består på datoen for dens ikrafttrædelse, fra det tidspunkt, hvor de opfyldte betingelserne for undtagelse i denne forordning.

For de aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis, der bestod på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse og på denne dato ikke opfyldte de deri fastsatte betingelser og forpligtelser, men som ændres med henblik på at opfylde disse betingelser og forpligtelser gælder forbuddet i traktatens artikel 85, stk. 1, ikke for tidsrummet forud for ændringen, når ændringen finder sted senest seks måneder efter forordningens ikrafttrædelse, og når Kommissionen underrettes herom inden for samme frist.

Indtil seks måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse finder indsigelsesproceduren i artikel 7 dog også anvendelse på konsortier, der overskrider grænsen for deres andel af trafikken, men i øvrigt opfylder de andre betingelser for fritagelse efter denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 871/95

af 20. april 1995

om berigtigelse af forordning (EF) nr. 571/95 om ændring af forordning (EF) nr. 121/94 vedrørende indførsel af visse kornprodukter fra Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 9,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3379/94 af 22. december 1994 om åbning og forvaltning af visse EF-kontingenter i 1995 for visse landbrugsprodukter og øl [2], særlig artikel 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EF) nr. 571/95 [3] har ændret forordning (EF) nr. 121/94 [4], for at der kan tages hensyn til de nye toldkontingenter for Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik, der er blevet åbnet ved forordning (EF) nr. 3379/94; der er sket en skrivefejl i forbindelse med bilaget til forordning (EF) nr. 571/95; fejlen bør rettes;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 571/95 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 19. marts 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
[2] EFT nr. L 366 af 31. 12. 1994, s. 3.
[3] EFT nr. L 58 af 16. 3. 1995, s. 2.
[4] EFT nr. L 21 af 26. 1. 1994, s. 3.

BILAG

»II.A. Produkter med oprindelse i Den Tjekkiske Republik

(tons)

Periode	1. 7. 1994 til 30. 6. 1995	1. 7. 1995 til 30. 6. 1996
Afgiftsnedsættelse (%)	60	60
KN-Kode 1003 00 90	25 400	27 400
KN-kode 1101 00 00	12 750	13 500
KN-kode 1107 10 99	32 870	34 970

II.B. Produkter med oprindelse i Den Slovakiske Republik

(tons)

Periode	1. 7. 1994 til 30. 6. 1995	1. 7. 1995 til 30. 6. 1996
Afgiftsnedsættelse (%)	60	60
KN-kode 1003 00 90	12 600	13 600
KN-kode 1101 00 00	12 750	13 500
KN-kode 1107 10 99	13 130	14 030«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 872/95

af 20. april 1995

om ændring af bilag IV og V til forordning (EØF) nr. 3587/86 om fastsættelse af de tilpasningskoefficienter, der skal anvendes på opkøbspriserne for frugt og grøntsager, for så vidt angår ferskner og nektariner

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager [1], ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse og forordning (EF) nr. 3290/94 [2], særlig artikel 16, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Bilag IV og V til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3587/86 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2868/93 [4], fastsætter de tilpasningskoefficienter, der skal anvendes på opkøbspriserne for ferskner og nektariner med andre handelskendetegn end dem, der anvendes ved fastsættelse af basispriserne;

for at forenkle kontrollen og skabe mulighed for en mere ensartet fortolkning af EF-forordningerne bør der fastsættes en enkelt koefficient for tilbagekøb af ferskner og nektariner, hvis artikel 15, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1035/72 anvendes;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Frugt og Grøntsager —

Artikel 1

I litra d) »pakningsmåde« i bilag IV og V til forordning (EØF) nr. 3587/86 udgår andet led.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.
[2] EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.
[3] EFT nr. L 334 af 27. 11. 1986, s. 1.
[4] EFT nr. L 262 af 21. 10. 1993, s. 27.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 873/95

af 20. april 1995

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser for importordningen for frugt og grøntsager [1], ændret ved forordning (EF) nr. 553/95 [2], særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 [4], særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. april 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.
[2] EFT nr. L 56 af 14. 3. 1995, s. 1.
[3] EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.
[4] EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. april 1995 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelands-kode [1]	Fast importværdi
0702 00 20	052	92,6
	204	81,1
	212	117,9
	624	111,2
	999	100,7
0707 00 15	052	47,2
	053	166,9
	066	75,0
	068	73,8
	204	49,1
	624	207,3
	999	103,2
0709 90 75	052	129,7
	204	77,5
	624	196,3
	999	134,5

[1] Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 3079/94 (EFT nr. L 325 af 17. 12. 1994, s. 17). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 874/95

af 20. april 1995

om suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden ifølge den fælles toldtarif ved indførsel af enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i Israel

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko [1], ændret ved forordning (EØF) nr. 3551/88 [2], særlig artikel 5, stk. 2, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsætter betingelserne for anvendelse af en præferencetold for stor- og småblomstrede roser, enkeltblomstrede nelliker (standard) og mangeblomstrede nelliker (spray) inden for rammerne af årlige toldkontingenter for indførsel til Fællesskabet af friske afskårne blomster;

ved Rådets forordning (EF) nr. 1981/94 [3], ændret ved forordning (EF) nr. 298/95 [4], er der fastsat åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for afskårne blomster og blomsterknopper, friske, med oprindelse i Cypern, Jordan, Marokko og Israel;

i henhold til artikel 2 i forordning (EØF) nr. 4088/87 anvendes præferencetolden for et givet produkt og en given oprindelse kun, såfremt importproduktets pris er på mindst 85 % af Fællesskabets produktionspris; bortset fra undtagelsestilfælde suspenderes præferencetolden, og tolden ifølge Den Fælles Toldtarif anvendes for et givet produkt og en given oprindelse, såfremt:

a) importproduktets pris for mindst 30 % af de mængder, for hvilke noteringer på de for importen repræsentative markeder er til rådighed, på to på hinanden følgende markedsdage udgør mindre end 85 % af Fællesskabets produktionspris

eller

b) såfremt importproduktets priser for mindst 30 % af de mængder, for hvilke noteringer på de for importen repræsentative markeder er til rådighed, i løbet af en periode på fem til syv på hinanden følgende markedsdage skiftevis ligger over og under 85 % af Fællesskabets produktionspris og importproduktets priser i denne periode har ligget under dette niveau i tre dage;

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2578/94 [5] er Fællesskabets produktionspriser for nelliker og roser blevet fastsat med henblik på ordningens anvendelse;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 [6], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2917/93 [7], er gennemførelsesbestemmelserne for ordningen blevet fastsat;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 [8], senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 [9], fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93 [10], senest ændret ved forordning (EF) nr. 157/95 [11];

på grundlag af de konstateringer, der er foretaget efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 4088/87 og (EØF) nr. 700/88, kan det fastslås, at de de i artikel 2, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsatte betingelser er opfyldt for en suspension af præferencetolden for enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i Israel; tolden ifølge Den Fælles Toldtarif bør derfor genindføres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For indførsel af enkeltblomstrede nelliker (standard) (KN-kode ex 0603 10 13 og KN-kode ex 0603 10 53) med oprindelse i Israel suspenderes den ved forordning (EF) nr. 1981/94 fastsatte præferencetold, og tolden ifølge Den Fælles Toldtarif genindføres.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. april 1995.

[1] EFT nr. L 382 af 31. 12. 1987, s. 22.
[2] EFT nr. L 311 af 17. 11. 1988, s. 1.
[3] EFT nr. L 199 af 2. 8. 1994, s. 1.
[4] EFT nr. L 35 af 15. 2. 1995, s. 6.
[5] EFT nr. L 273 af 25. 10. 1994, s. 4.
[6] EFT nr. L 72 af 18. 3. 1988, s. 16.
[7] EFT nr. L 264 af 23. 10. 1993, s. 33.
[8] EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.
[9] EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.
[10] EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.
[11] EFT nr. L 24 af 1. 2. 1995, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 875/95

af 20. april 1995

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 283/95 [2], særlig artikel 16, stk. 8,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 [4], særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1957/94 [5], senest ændret ved forordning (EF) nr. 863/95 [6];

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1957/94, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til denne forordning;

for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendes den repræsentative markedskurs, der er konstateret i referenceperioden fra 19. april 1995, for så vidt angår de flydende valutaer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af standardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. april 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
(2) EFT nr. L 34 af 14. 2. 1995, s. 3.
(3) EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.
(4) EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.
(5) EFT nr. L 198 af 30. 7. 1994, s. 88.
(6) EFT nr. L 86 af 20. 4. 1995, s. 35.

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. april 1995 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

(ECU/100 kg)

KN-kode	Importafgiftsbeløb (3)
1701 11 10	41,07 (1)
1701 11 90	41,07 (1)
1701 12 10	41,07 (1)
1701 12 90	41,07 (1)
1701 91 00	51,68
1701 99 10	51,68
1701 99 90	51,68 (2)

(1) Dette beløb er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2 og 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 837/68 (EFT nr. L 151 af 30. 6. 1968, s. 42), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1428/78 (EFT nr. L 171 af 28. 6. 1978, s. 34).

(2) Dette beløb gælder ifølge artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 også for sukker, der er fremstillet af hvidt sukker og råsukker, og som er tilsat andre stoffer end smagsstoffer eller farvestoffer.

(3) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 876/95

af 20. april 1995

om fastsættelse af støttebeløbet for bomuld

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig stk. 3 og 10 i protokol nr. 4 om bomuld, ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig den dertil knyttede protokol nr. 14, og Kommissionens forordning (EØF) nr. 4006/87 [1],

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2169/81 af 27. juli 1981 om fastsættelse af almindelige regler for støtteordningen vedrørende bomuld [2], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1554/93 [3], særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Det i artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2169/81 omhandlede tillægsstøttebeløb er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 195/95 [4], senest ændret ved forordning (EF) nr. 815/95 [5];

anvendelsen af de regler og nærmere bestemmelser, som indeholdes i forordning (EF) nr. 195/95 på de oplysninger, som Kommissionen for øjeblikket sidder inde med, medfører ændring af det nugældende støttebeløb i overensstemmelse med angivelserne i artikel 1 til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2169/81 omhandlede støtte for ikke-egreneret bomuld fastsættes til 45,464 ECU/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. april 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 49.
(2) EFT nr. L 211 af 31. 7. 1981, s. 2.
(3) EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 23.
(4) EFT nr. L 24 af 1. 2. 1995, s. 109.
(5) EFT nr. L 82 af 12. 4. 1995, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 877/95

af 20. april 1995

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de elementer, der er nævnt i artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1533/93 af 22. juni 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser [2], senest ændret ved forordning (EF) nr. 3304/94 [3];

restitutionen for mel, grove gryn og fine gryn af hvede og rug skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder, der er nødvendige til fremstilling af de pågældende varer; disse mængder er fastsat i forordning (EØF) nr. 1533/93;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeder kan nødvendiggøre, at restitutionen for visse varer differentieres efter deres bestemmelsessted;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden; den kan ændres inden for dette tidsrum;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 [4], senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 [5], fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93 [6], senest ændret ved forordning (EF) nr. 157/95 [7];

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de beløb, som er angivet i bilaget;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93 [8] er der udstedt forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. april 1995.

[1] EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
[2] EFT nr. L 151 af 23. 6. 1993, s. 15.
[3] EFT nr. L 341 af 30. 12. 1994, s. 48.
[4] EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.
[5] EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.
[6] EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.
[7] EFT nr. L 24 af 1. 2. 1995, s. 1.
[8] EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. april 1995 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU / ton)

Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)
0709 90 60 000	—	—
0712 90 19 000	—	—
1001 10 00 200	—	—
1001 10 00 400	—	—
1001 90 91 000	—	—
1001 90 99 000	03	50,00
	02	10,00
1002 00 00 000	04	65,00
	05	85,00
	02	10,00
1003 00 10 000	—	—
1003 00 90 000	03	59,00
	02	10,00
1004 00 00 200	—	—
1004 00 00 400	—	—
1005 10 90 000	—	—
1005 90 00 000	—	—

(ECU / ton)

Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)
1007 00 90 000	—	—
1008 20 00 000	—	—
1101 00 11 000	—	—
1101 00 15 100	01	82,00
1101 00 15 130	01	77,00
1101 00 15 150	01	71,00
1101 00 15 170	01	66,00
1101 00 15 180	01	62,00
1101 00 15 190	—	—
1101 00 90 000	—	—
1102 10 00 500	01	82,00
1102 10 00 700	—	—
1102 10 00 900	—	—
1103 11 10 200	01	0 (3)
1103 11 10 400	01	0 (3)
1103 11 10 900	—	—
1103 11 90 200	01	0 (3)
1103 11 90 800	—	—

(1) Bestemmelserne er følgende:
01 Alle tredjelande
02 Andre tredjelande
03 Schweiz, Liechtenstein, Ceuta og Melilla
04 Schweiz, Liechtenstein og Ungarn
05 Slovenien.

(2) Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 990/93 overholdes.

(3) Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT nr. L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE
af 10. april 1995
om ydelse af makrofinansiel bistand til Hviderusland

(95/132/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1], forelagt efter høring af Det Monetære Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [2], og

ud fra følgende betragtninger:

Hviderusland er ved at gennemføre fundamentale politiske og økonomiske reformer og udfolder betydelige bestræbelser på at indføre en markedsøkonomi;

Hviderusland, De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater har undertegnet en partnerskabs- og samarbejdsaftale, som vil bidrage til opbygningen af et fuldt samarbejdsforhold;

Hviderusland nåede i 1993 til enighed med Den Internationale Valutafond (IMF) om en første runde af stabiliserings- og reformforanstaltninger, der vil blive støttet af køb under IMF's systemtransformationsfacilitet (STF); IMF's bestyrelse godkendte udbetalingen af første STF-rate i 1993; de hviderussiske myndigheder vedtog i efteråret 1994 et ambitiøst stabiliserings- og strukturreformprogram; IMF's bestyrelse godkendte i januar 1995 udbetalingen af anden STF-rate, og Hviderusland og IMF har indgået en aftale om at støtte dette program med et standby arrangement;

de hviderussiske myndigheder har anmodet om finansiel bistand fra de internationale finansielle institutioner, Fællesskabet og andre bilaterale långivere; ud over den gældsomlægning og den finansiering, der skønnes, at kunne tilvejebringes via IMF og Verdensbanken, er der fortsat et finansieringsgab på ca. 250 mio. US $ for hele programperioden, som skal dækkes;

de hviderussiske myndigheder har givet tilsagn om i fuldt omfang og rettidigt at honorere deres eksterne finansielle forpligtelser over for Fællesskabet;

et langfristet lån til Hviderusland fra Fællesskabet er egnet til at kunne bidrage til at lette landets stramme eksterne finansielle situation og til at støtte de mål, som ligger til grund for regeringens reformbestræbelser;

Kommissionen bør forvalte et sådant lån;

traktaten indeholder ikke anden hjemmel end den i artikel 235 fastsatte for vedtagelsen af denne afgørelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Fællesskabet yder Hviderusland et langfristet lån på op til 75 mio. ECU med en maksimal løbetid på ti år med henblik på at sikre en holdbar betalingsbalancesituation og styrke reservestillingen.

[1] EFT nr. C 82 af 4. 4. 1995.
[2] Udtalelsen afgivet den 17. marts 1995 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

2. Kommissionen bemyndiges til på Fællesskabets vegne at låne de nødvendige midler, som vil blive stillet til rådighed for Hviderusland i form af et lån.

3. Kommissionen forvalter dette lån i nært samråd med Det Monetære Udvalg og i overensstemmelse med enhver aftale, der måtte blive indgået mellem IMF og Hviderusland.

Artikel 2

1. Kommissionen bemyndiges til, efter samråd med Det Monetære Udvalg, at forhandle med de hviderussiske myndigheder om de betingelser for den økonomiske politik, som er knyttet til lånet. Betingelserne skal være i overensstemmelse med de aftaler, der er nævnt i artikel 1, stk. 3.

2. Kommissionen kontrollerer med regelmæssige mellemrum i samarbejde med Det Monetære Udvalg og i tæt samordning med IMF, at Hvideruslands økonomiske politik er i overensstemmelse med formålene med lånet, og at lånebetingelserne opfyldes.

Artikel 3

1. Lånet stilles til rådighed for Hviderusland i to rater. Under iagttagelse af artikel 2, stk. 1, frigives første rate, når IMF's bestyrelse har godkendt et stand-by arrangement.

2. Anden rate frigives under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, og på betingelse af, at der sker tilfredsstillende fremskridt med gennemførelsen af stand-by arrangementet, dog tidligst to kvartaler efter udbetalingen af første rate.

3. Midlerne betales til Hvideruslands centralbank.

Artikel 4

1. De lånoptagelses- og långivningstransaktioner, der er nævnt i artikel 1, gennemføres med samme valideringsdato og foretages på en sådan måde, at Fællesskabet ikke involveres i omlægningen af lånenes løbetid eller udsættes for valutakurs- eller renterisici eller andre kommercielle risici.

2. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger til at indføje en klausul om førtidig tilbagebetaling i lånebetingelserne og også til at anvende en sådan klausul, hvis Hviderusland træffer beslutning herom.

3. Giver omstændighederne mulighed for at sænke renten på lånene, kan Kommissionen på Hvideruslands anmodning helt eller delvis refinansiere sin oprindelige lånoptagelse eller omlægge de finansielle betingelser derfor. En sådan refinansiering eller omlægning gennemføres i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i stk. 1, og må ikke resultere i en forlængelse af den gennemsnitlige løbetid på de berørte lån eller i en forhøjelse af retsgælden, opgjort til den løbende valutakurs, på datoen for disse transaktioner.

4. Hviderusland bærer alle de omkostninger, som Fællesskabet afholder i forbindelse med indgåelse og gennemførelse af transaktioner i henhold til denne afgørelse.

5. Det Monetære Udvalg underrettes mindst én gang om året om udviklingen i de transaktioner, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

Artikel 5

Kommissionen tilstiller mindst én gang om året Europa-Parlamentet og Rådet en beretning, hvori gennemførelsen af denne afgørelse evalueres.

Udfærdiget i Luxembourg, den 10. april 1995.

På Rådets vegne

A. JUPPÉ

Formand

RÅDETS BESLUTNING

af 19. april 1995

om bemyndigelse til stiltiende videreførelse eller opretholdelse af bestemmelser, hvis indhold er omfattet af den fælles handelspolitik, og som er indeholdt i de venskabs-, handels- og skibsfartstraktater og handelsaftaler, som medlemsstaterne har indgået med tredjelande

(95/133/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113, sammenholdt med artikel 228, stk. 2,

under henvisning til Rådets beslutning 69/494/EØF af 16. december 1969 om gradvis gennemførelse af ensartede aftaler om handelsforbindelser mellem medlemsstaterne og tredjelande og om forhandling af fællesskabsaftaler [1], særlig artikel 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

De blev senest bemyndiget forlængelse eller stiltiende videreførelse ud over overgangsperioden for de i bilaget anførte traktater, aftaler og protokoller ved beslutning 93/679/EF [2];

de berørte medlemsstater har anmodet om bemyndigelse til stiltiende at videreføre eller til at opretholde sådanne bestemmelser, hvis indhold er omfattet af den i artikel 113 i traktaten omhandlede fælles handelspolitik, og som er indeholdt i de venskabs-, handels- og skibsfartstraktater og handelsaftaler, der er indgået med tredjelande og opregnet i bilaget, for at undgå en afbrydelse af deres aftalemæssige handelsforbindelser med de pågældende tredjelande;

størstedelen af de områder, der er dækket af nævnte bestemmelser i foreliggende traktater og nationale aftaler, vil for fremtiden være omfattet af fællesskabsaftaler; under disse omstændigheder er der kun tale om at give bemyndigelse til opretholdelse af de pågældende bestemmelser for områder, der ikke er dækkede af fællesskabsaftaler; i øvrigt kan denne bemyndigelse ikke berøre medlemsstaternes forpligtelse til at undgå, og i givet fald fjerne, enhver uforenelighed mellem nævnte traktater og aftaler og bestemmelser i fællesskabsretten;

endvidere må bestemmelserne i de traktater og aftaler, der skal videreføres stiltiende eller opretholdes, ikke i den pågældende periode udgøre nogen hindring for gennemførelsen af den fælles handelspolitik;

de pågældende medlemsstater har erklæret, at stiltiende videreførelse eller opretholdelse af disse traktater og aftaler ikke er til hinder for, at der indledes handelsforhandlinger på fællesskabsplan med de berørte tredjelande, og at det handelsmæssige indhold i eksisterende bilaterale aftaler overføres til fællesskabsaftaler;

efter gennemførelsen af den konsultation, der er omhandlet i artikel 2 i beslutning 69/494/EØF, er det konstateret, at bestemmelserne i de pågældende traktater og bilaterale aftaler, således som det bekræftes ved ovennævnte erklæring fra de berørte medlemsstater, ikke i den pågældende periode vil være til hinder for gennemførelsen af den fælles handelspolitik;

de pågældende medlemsstater har erklæret sig rede til at tilpasse eller i givet fald at opsige disse traktater og aftaler i det omfang, den stiltiende videreførelse eller opretholdelsen af de bestemmelser, der angår forhold henhørende under artikel 113 i traktaten, i den pågældende periode måtte vise sig at være en hindring for gennemførelsen af den fælles handelspolitik;

de pågældende traktater og aftaler indeholder opsigelsesklausuler med en frist på tre til tolv måneder;

under disse omstændigheder er der intet til hinder for stiltiende videreførelse eller opretholdelse af de pågældende bestemmelser indtil den 30. april 1996;

[1] EFT nr. L 326 af 29. 12. 1969, s. 39.
[2] EFT nr. L 317 af 18. 12. 1993, s. 61.

den stiltiende videreførelse eller forlængelse af traktaterne og handelsaftalerne mellem medlemsstaterne og EFTA-landene med undtagelse af dem, der er indgået med Schweiz og Norge, anses for uhensigtsmæssig, for så vidt de pågældende lande allerede er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller er blevet medlemmer af Den Europæiske Union fra den 1. januar 1995 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De bestemmelser, hvis indhold er omfattet af den i artikel 113 i traktaten omhandlede fælles handelspolitik, og som er indeholdt i de venskabs-, handels- og skibsfartstraktater og handelsaftaler, der er opregnet i bilaget, kan for områder, der ikke er dækket af aftaler mellem Fællesskabet og de pågældende tredjelande, og for så vidt disse aftalers indhold ikke strider mod den eksisterende fælles politik, stiltiende videreføres eller opretholdes indtil den 30. april 1996.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. april 1995.

På Rådets vegne

A. JUPPÉ

Formand

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lid-Staat Estado-membro Jäsenvaltio Medlemsstat	País tercero Tredjeland Drittland Τρίτη χώρα Third country Pays tiers Paese terzo Derde land País terceiro Kolmas maa Tredje land	Naturaleza del Acuerdo Aftalens art Art des Abkommens Φύση της συμφωνίας Type of Agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst Natureza do acordo Sopimuksen luonne Typ av avtal	Fecha del Acuerdo Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Ημερομηνία της συμφωνίας Date of the Agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst Data do acordo Sopimuksen päivämäärä Datum för avtalet
(1)	(2)	(3)	(4)
BELGIQUE/BELGIË	El Salvador	Convention commerciale / Handelsovereenkomst	21. 3. 1906
	États-Unis d'Amérique/ Verenigde Staten	Traité d'amitié, de commerce et de navigation / Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	21. 2. 1961
	Honduras	Traité d'amitié, de commerce et de navigation / Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	25. 3. 1909
		Déclaration complémentaire / Aanvullende verklaring	30. 8. 1909
	Liberia	Traité d'amitié, de commerce et de navigation / Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	1. 5. 1885
	Maroc / Marokko	Traité d'amitié, de commerce et de navigation / Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	4. 1. 1862
	République dominicaine / Dominicaanse Republiek	Traité d'amitié, de commerce et de navigation / Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	21. 8. 1884
	Venezuela	Traité d'amitié, de commerce et de navigation / Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	1. 3. 1884
BENELUX	Paraguay	Accord de commerce et de navigation / Handels- en scheepvaartakkoord	13. 8. 1963
	Union soviétique / USSR	Traité de commerce / Handelsverdrag	14. 7. 1971
DANMARK	Bolivia	Handelstraktat	9. 11. 1931
	Brasilien	Midlertidig aftale om mestbegunstigelsesklausul	30. 7. 1936
	Bulgarien	Ordning vedrørende den gensidige anvendelse af mestbegunstigelsesklausul (brevveksling)	27. 7. / 5. 8. 1921
	Burma	Noteveksling vedrørende mestbegunstigelsesklausul	29. 4. 1948 og 17. 4. 1950
	Chile	Handels- og søfartstraktat	4. 2. 1899
	Columbia	Handels- og søfartstraktat	21. 6. 1923
	Costa Rica	Handels- og søfartstraktat	26. 9. 1956
	Den Arabiske Republik Egypten	Midlertidig handelsaftale	7. 5. 1930
	Den Dominikanske Republik	Venskabs-, handels- og søfartstraktat	26. 7. 1852
	De Forenede Stater	Handels- og søfartstraktat	1. 10. 1951
	El Salvador	Handels- og søfartstraktat	9. 7. 1958
	Guatemala	Handels- og søfartstraktat	4. 3. 1948
	Haiti	Handelstraktat	21. 10. 1937
	Iran	Venskabs-, etablerings- og handelstraktat	20. 2. 1934

1	2	3	4
DANMARK *(fortsat)*	Israel	Foreløbig aftale (modus vivendi) om mestbegunstigelsesklausul i alle sager om søfart og i alt vedrørende told, osv.	14. 11. 1952
	Japan	Handels- og søfartstraktat	12. 2. 1912
	Liberia	Venskabs-, handels- og søfartstraktat	21. 5. 1860
	Paraguay	Handels- og søfartstraktat	3. 5. 1967
	Peru	Handels- og søfartstraktat	10. 6. 1957
	Polen	Handels- og søfartstraktat	22. 3. 1924
	Rumænien	Noteveksling om handel og søfart	28. 8. 1930
	Sovjetunionen	Handels- og søfartstraktat	17. 8. 1946
	Thailand	Venskabs-, handels- og søfartstraktat	5. 11. 1937
		Noteveksling	9. 3. 1972
	Tjekkoslovakiet	Noteveksling om handel og søfart	18. 4. 1925
		Noteveksling om varebehandling	26. 8. 1929
	Tyrkiet	Etablerings-, handels- og søfartstraktat	31. 5. 1930
	Ungarn	Handels- og søfartskonvention	14. 3. 1887
	Uruguay	Handels- og søfartstraktat	4. 3. 1953
	Zaire	Handelskonvention	23. 2. 1885
DEUTSCHLAND	Argentinien	Handelsvertrag	19. 9. 1857
	Chile	Handelsvertrag	2. 2. 1951
	Dominikanische Republik	Freundschafts-, Handels- und Schiffahrtsvertrag	23. 12. 1957
	Ecuador	Handelsvertrag	1. 8. 1953
	El Salvador	Abkommen über die Meistbegünstigung (ratifiziert)	31. 10. 1952
	Indien	Handelsabkommen	19. 3. 1952 und 31. 3. 1955
	Iran	Handels-, Zoll- und Schiffahrtsvertrag	17. 2. 1929
	Japan	Handels- und Schiffahrtsvertrag	20. 7. 1927
	Pakistan	Handelsabkommen (ratifiziert)	4. 3. 1950
	Paraguay	Abkommen über die Meistbegünstigung (ratifiziert)	30. 7. 1955
	Peru	Handelsabkommen (ratifiziert)	20. 7. 1951
	Saudi-Arabien	Freundschaftsvertrag, bestätigt und abgeändert durch Briefwechsel	26. 4. 1929 31. 3./10. 7. 1952
	Türkei	Handelsvertrag	27. 5. 1930
	UdSSR	Abkommen über allgemeine Fragen des Handels und der Schiffahrt (ratifiziert)	25. 4. 1958
	Uruguay	Abkommen über die Meistbegünstigung (ratifiziert)	18. 4. 1953
	Vereinigte Staaten	Freundschafts-, Handels- und Schiffahrtsvertrag	29. 10. 1954
ΕΛΛΑΔΑ	Βουλγαρία	Συνθήκη εμπορίου	9. 7. 1964
	Καμερούν	Εμπορική συμφωνία	29. 10. 1962
	Κύπρος	Εμπορική συμφωνία	23. 8. 1962
	Αίγυπτος	Προσωρινή εμπορική συμφωνία	10. 4. 1926
	Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής	Συνθήκη φιλίας, εμπορίου και ναυτιλίας	3. 8. 1951
	Ινδία	Συμφωνία εμπορίου	14. 2. 1958
	Ιράν	Σύμβαση εγκαταστάσεως, εμπορίου και ναυτιλίας	9. 1. 1931
	Ισραήλ	Σύμβαση εμπορίου και ναυτιλίας	22. 7. 1952
	Ιαπωνία	Συνθήκη φιλίας, εμπορίου και ναυτιλίας	20. 5. 1899

1	2	3	4
ΕΛΛΑΔΑ *(συνέχεια)*	Λίβανος	Προξενική σύμβαση ναυτιλίας, εμπορικών και αστικών δικαιωμάτων	6. 10. 1948
	Λιβύη	Εμπορική συμφωνία (1)	16. 3. 1957
	Πακιστάν	Εμπορική συμφωνία	17. 1. 1963
	Γιουγκοσλαβία	Οικονομική συνεργασία και εμπορικές συναλλαγές (2)	1. 10. 1960
		Εμπορική συμφωνία (2)	17. 12. 1974
		Συμφωνία εμπορίου και ναυτιλίας (2)	2. 11. 1927
	Γκάνα	Ανταλλαγή επιστολών	13. 11. 1926
	Νιγηρία	Ανταλλαγή επιστολών	13. 11. 1926
	Σιέρα Λεόνε	Ανταλλαγή επιστολών	13. 11. 1926
	Νέα Ζηλανδία	Ανταλλαγή επιστολών	13. 11. 1926
	Τζαμάικα	Ανταλλαγή επιστολών	17. 11. 1926
	Τρινιτάντ και Τομπάγκο	Ανταλλαγή επιστολών	17. 11. 1926
	Σρι Λάνκα	Ανταλλαγή επιστολών	26. 11. 1926
	ΕΣΣΔ	Σύμβαση εμπορίου και ναυτιλίας	11. 6. 1929
ESPAÑA	Brasil	Canje de notas que regula el intercambio comercial	16. 5. 1962
	Costa Rica	Convenio de cooperación económica	29. 8. 1972
	Ecuador	Convenio de cooperación económica	9. 5. 1974
	Guatemala	Convenio de cooperación económica	31. 10. 1972
	Honduras	Convenio de cooperación económica	17. 10. 1972
	Hungría	Acuerdo a largo plazo sobre intercambios comerciales, navegación, transporte y desarrollo de la cooperación económica, industrial y técnica	8. 4. 1976
	México	Acuerdo de cooperación económica y comercial	14. 10. 1977
	Panamá	Protocolo de cooperación económica	15. 6. 1964
	Perú	Acuerdo comercial	23. 5. 1953
	Uruguay	Tratado comercial sobre la concesión de la cláusula de nación más favorecida	24. 2. 1954
FRANCE	Albanie	Traité de commerce et de navigation	14. 12. 1963
	Canada	Convention d'établissement et de navigation	12. 5. 1933
	Colombie	Convention relative à l'établissement des nationaux, au commerce et à la navigation	30. 5. 1892
	Costa Rica	Traité de commerce	30. 4. 1953
	Cuba	Convention commerciale et protocole	6. 11. 1929
	Équateur	Accord commercial	20. 3. 1959
	El Salvador	Traité de commerce	23. 3. 1953
	États-Unis d'Amérique	Convention de navigation et de commerce modifiée par accord	17. 7. 1919
	Hongrie	Convention commerciale	13. 10. 1925
	Iran	Convention d'établissement et de navigation	24. 6. 1964
	Liberia	Traité de commerce et de navigation	17. 4. 1852
	Libye	Convention de coopération économique (1)	10. 8. 1955
	Paraguay	Accord commercial	11. 9. 1956
	Pologne	Traité de commerce et de navigation	22. 5. 1937
	République dominicaine	Accord commercial (3)	20. 12. 1954
	Roumanie	Convention de commerce et de navigation	27. 8. 1930
	Tchécoslovaquie	Convention commerciale	2. 7. 1928
	Turquie	Convention de commerce et de navigation	29. 8. 1929
	Uruguay	Convention de commerce et de navigation	4. 6. 1892
		Protocole additionnel	30. 12. 1953
	Venezuela	Accord de commerce et de navigation	26. 7. 1950
	Yougoslavie	Convention de commerce et de navigation (2)	30. 1. 1929

(1) Αναστέλλεται η εφαρμογή της συμφωνίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 945/92 του Συμβουλίου (ΕΕ αριθ. L 101 της 15. 4. 1992, σ. 53).
L'application de l'accord est suspendue conformément au règlement (CEE) n° 945/92 du Conseil (JO n° L 101 du 15. 4. 1992, p. 53).

(2) Αναστέλλεται η εφαρμογή της συμφωνίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1432/92 (ΕΕ αριθ. L 151 της 3. 6. 1992, σ. 4), (ΕΟΚ) αριθ. 2656/92 (ΕΕ αριθ. L 266 της 12. 9. 1992, σ. 27), (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 (ΕΕ αριθ. L 102 της 28. 4. 1993, σ. 14) του Συμβουλίου.
L'application de l'accord est suspendue (Serbie et Monténégro) conformément aux règlements (CEE) n° 1432/92 (JO n° L 151 du 3. 6. 1992, p. 4), (CEE) n° 2656/92 (JO n° L 266 du 12. 9. 1992, p. 27) et (CEE) n° 990/93 (JO n° L 102 du 28. 4. 1993, p. 14) du Conseil.

(3) Reconduction autorisée sous réserve d'une déclaration du gouvernement français concernant les articles 11 et 12 relatifs à l'obligation d'achat de tabac.

(1)	(2)	(3)	(4)
IRELAND	Arab Republic of Egypt	Exchange of notes in regard to commercial relations	25/28. 7. 1930
		Exchange of notes prolonging the provisional Commercial Agreement of 25/28. 7. 1930	27. 2. 1951
	Brazil	Exchange of notes in regard to commercial relations	16. 10. 1931
	Costa Rica	Exchange of notes in regard to commercial relations	2. 8. 1933 and 2. 4. 1934
	Guatemala	Exchange of notes in regard to commercial relations	8. 2. and 10. 4. 1930
	United States	Treaty of friendship, commerce and navigation	21. 10. 1950
	Vietnam	Exchange of notes in regard to commercial relations	1. 12. 1964
ITALIA	Africa del Sud	Estensione del trattato con il Regno Unito alle province di :	
		Natal	10. 3. 1884
		Transval	28. 5. 1906
		Orange	13. 7. 1907
		Nota verbale	1. 5. 1948
	Argentina	Convenzione commerciale	1. 6. 1894
		Protocollo	31. 1. 1895
		Protocollo addizionale	4. 3. 1937
		Convenzione sui pagamenti	4. 3. 1937
	Bulgaria	Protocollo sostitutivo del trattato di commercio e di navigazione (1)	19. 12. 1950
	Cile	Trattato di commercio e di navigazione	12. 7. 1898
	Cuba	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	
		Protocollo addizionale	29. 12. 1903
	Ecuador	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	12. 8. 1900
		Convenzione addizionale	26. 2. 1911
	Haiti	Convenzione di commercio e di navigazione e scambi di note	14. 6. 1954
	Iran	Trattato di commercio, di stabilimento e di navigazione	26. 1. 1955
		Scambio di note	9. 2. 1955
	Iugoslavia	Convenzione di commercio e di navigazione (1)	31. 3. 1955
	Libano	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	15. 2. 1949
	Liberia	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	23. 10. 1862
		Dichiarazione comune	24. 11. 1951
	Nicaragua	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	25. 1. 1906
	Nuova Zelanda	Scambio di note	24. 11. 1967
	Panama	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione, protocollo e scambio di note	7. 10. 1965
	Perù	Trattato di commercio e di navigazione e dichiarazione	23. 12. 1874
	Polonia	Trattato di commercio	12. 5. 1922
	Romania	Protocollo doganale (2)	25. 11. 1950
	Stati Uniti	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	2. 2. 1948
		Accordo supplementare al trattato	26. 9. 1951
	Svizzera	Trattato di commercio	27. 1. 1923
		Protocolli	28. 11. 1925 e 30. 12. 1933
	Turchia	Trattato di commercio e di navigazione e scambio di note	29. 12. 1936
	Ungheria	Trattato di commercio e di navigazione	4. 7. 1928
		Protocollo doganale (2)	28. 3. 1950
	URSS	Trattato di commercio e di navigazione	11. 12. 1948
	Uruguay	Trattato di commercio	26. 2. 1947
	Venezuela	Trattato d'amicizia, di navigazione e di commercio	19. 6. 1861
		Modus vivendi	29. 6. 1939
	Yemen	Trattato d'amicizia e di relazioni economiche	4. 9. 1937

(1) L'applicazione dell'accordo è sospesa (Serbia e Montenegro) conformemente ai regolamenti del Consiglio (CEE) n. 1432/92 (GU n. L 151 del 3. 6. 1992, pag. 4), (CEE) n. 2656/92 (GU n. L 266 del 12. 9. 1992, pag. 27), (CEE) n. 990/93 (GU n. L 102 del 28. 4. 1993, pag. 14).
(2) Protocollo richiamato e riesaminato in occasione dell'accordo commerciale quadro fra i due paesi.

(1)	(2)	(3)	(4)
LUXEMBOURG	États-Unis d'Amérique	Traité d'amitié, d'établissement et de navigation	23. 2. 1962
NEDERLAND	Afghanistan	Vriendschaps- en handelsverdrag	26. 7. 1939
	Arabische Republiek Egypte	Voorlopige handelsovereenkomst	17. 3. 1930
	Bolivia	Handelsverdrag	30. 5. 1929
	Brazilië	Voorlopig handelsakkoord	15. 3. 1937
	Bulgarije	Notawisseling	1/9. 3. 1922
	Canada	Handelsovereenkomst	11. 7. 1924
	Colombia	Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	1. 5. 1829
	Costa Rica	Handels- en scheepvaartovereenkomst	3. 6. 1957
	El Salvador	Handelsverdrag en briefwisseling	13. 3. 1956
	Ethiopië	Overeenkomst nopens de meestbegunstigingsclausule	30. 9. 1926
	Guatemala	Handelsverdrag	12. 5. 1926
	Haïti	Handelsverdrag en notawisseling	7. 9. 1926
	Hongarije	Handelsovereenkomst	9. 12. 1924
	Iran	Voorlopig handelsverdrag en briefwisseling	20. 6. 1928
	Japan	Handels- en scheepvaartverdrag	6. 7. 1912
	Jemen	Vriendschapsverdrag	12. 4. 1939
	Joegoslavië	Handels- en scheepvaartverdrag (1)	28. 5. 1930
	Liberia	Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	20. 12. 1862
	Marokko	Handels- en scheepvaartverdrag	18. 5. 1858
	Maskate	Handelsverdrag	27. 8. 1877
	Mexico	Handelsverdrag	27. 1. 1950
	Polen	Handels- en scheepvaartverdrag	30. 5. 1924
	Roemenië	Handelsschikking	29. 8. 1930
	Tsjechoslowakije	Overeenkomst	20. 1. 1923
	Turkije	Notawisseling	21. 11. 1929
	Uruguay	Handels- en scheepvaartverdrag	29. 1. 1934
		Protocol	12. 6. 1953
	Venezuela	Verdrag betreffende de diplomatieke betrekkingen	11. 5. 1920
	Verenigde Staten	Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	27. 3. 1956
	Zaïre	Overeenkomst met de internationale Vereniging van de Kongo	27. 12. 1884
	Zuid-Afrika	Voorlopig akkoord nopens de handelsbetrekkingen en de scheepvaart	20. 2. 1935
PORTUGAL	Bulgária	Acordo de comércio a longo prazo	11. 2. 1975
	Checoslováquia	Acordo de comércio a longo prazo	1. 3. 1975
	Cuba	Acordo de comércio a longo prazo	13. 9. 1976
	União das Repúblicas Socialistas Soviéticas	Acordo de comércio	19. 12. 1974
UEBL/BLEU	Afrique du Sud / Zuid-Afrika	Accord commercial provisoire / Voorlopig handelsakkoord	13. 7. 1937
	Albanie / Albanië	Échange de lettres / Briefwisseling	19. 2. 1929
	Argentine / Argentinië	Accord provisoire / Voorlopig akkoord	16. 1. 1934
	Bolivie / Bolivia	Traité d'amitié et de commerce / Vriendschaps- en handelsverdrag	18. 4. 1912
		Avenant au traité / Aanvullend protocol	10. 12. 1963
	Brésil / Brazilië	Accord commercial provisoire / Voorlopig handelsakkoord	14. 1. 1932
	Bulgarie / Bulgarije	Échange de lettres / Briefwisseling	8. 2. 1926
	Canada	Convention de commerce / Handelsovereenkomst	3. 7. 1924
	Chili	Accord commercial provisoire / Voorlopig handelsakkoord	27. 8. 1936

(1) De toepassing van de overeenkomst wordt opgeschort (Servië en Montenegro) overeenkomstig de Verordeningen (EEG) nr. 1432/92 (PB nr. L 151 van 3. 6. 1992, blz. 4), (EEG) nr. 2656/92 (PB nr. L 266 van 12. 9. 1992, blz. 27), en (EEG) nr. 990/93 (PB nr. L 102 van 28. 4. 1993, blz. 14) van de Raad.

(1)	(2)	(3)	(4)
UEBL/BLEU *(suite/vervolg)*	Colombie / Colombia	Échange de lettres portant application à l'UEBL du traité conclu entre les Pays-Bas et la Colombie le 1er mai 1829 / Briefwisseling van toepassing in de BLEU voor het Verdrag afgesloten tussen Nederland en Colombia van 1 mei 1829	19 et/en 22. 8. 1936
	Équateur / Ecuador	Traité d'amitié, de commerce et de navigation / Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	5. 3. 1887
		Avenant au traité / Aanvullend protocol	19. 10. 1937
	Guatemala	Traité de commerce et de navigation / Handels- en scheepvaartverdrag	7. 11. 1924
	Haïti	Accord commercial provisoire / Voorlopig handelsakkoord	9. 7. 1936
	Hongrie / Hongarije	Échange de lettres / Briefwisseling	30. 9. 1924
	Iran	Convention de commerce et de navigation / Handels- en scheepvaartovereenkomst	9. 5. 1929
	Nouvelle-Zélande / Nieuw-Zeeland	Accord commercial provisoire par échange de lettres / Voorlopig handelsakkoord bij briefwisseling	5. 12. 1933
	Pologne / Polen	Traité de commerce / Handelsverdrag	30. 12. 1922
	Roumanie / Roemenië	Accord commercial provisoire / Voorlopig handelsakkoord	28. 8. 1930
	Suisse / Zwitserland	Traité de commerce / Handelsverdrag	26. 8. 1929
	Tchécoslovaquie / Tsjechoslowakije	Traité de commerce / Handelsverdrag	28. 12. 1925
	Union soviétique / USSR	Convention commerciale provisoire / Voorlopige handelsovereenkomst	5. 9. 1935
	Uruguay	Accord commercial provisoire / Voorlopig handelsakkoord	22. 2. 1937
	Viêt-nam / Vietnam	Échange de lettres portant sur le traitement de la nation la plus favorisée dans le domaine tarifaire / Briefwisseling betreffende de toepassing van de meestbegunstigingsclausule op tarifair gebied	16 et/en 20. 1. 1956
	Yémen / Jemen	Convention commerciale / Handelsovereenkomst	7. 12. 1936
	Yougoslavie / Joegoslavië	Traité de commerce et de navigation / Handels- en scheepvaartverdrag (1)	16. 12. 1926
UNITED KINGDOM	Afghanistan	Treaty of friendship and commerce	22. 11. 1921
		Trade convention	5. 6. 1923
		Exchange of notes	6. 5. 1930
	Argentina	Treaty of amity, commerce and navigation	2. 2. 1825
	Bolivia	Treaty of commerce	1. 8. 1911
	Burma	Treaty regarding the recognition of Burmese independence, and related matters, with exchange of notes	17. 10. 1947
		Exchange of notes regulating commercial relations pending the conclusion of a new Treaty of commerce and navigation	24. 12. 1949
	Colombia	Treaty of friendship, commerce and navigation	16. 2. 1866
		Protocol applying the Treaty of certain parts of the Dominions	20. 8. 1912
		Exchange of notes	30. 12. 1938
	Costa Rica	Treaty of friendship, commerce and navigation	27. 11. 1849
		Protocol respecting the application of the Treaty to certain parts of the Dominions	18. 8. 1913
	Czechoslovakia	Treaty of commerce with declaration	14. 7. 1923
	Hungary	Treaty of commerce and navigation	23. 7. 1926
	Iran	Treaty of peace and commerce	4. 3. 1857
		Commercial convention	9. 2. 1903
		Agreement modifying the commercial convention	21. 3. 1920

(1) L'application de l'accord est suspendue (Serbie et Monténégro) conformément aux règlements (CEE) n° 1432/92 (JO n° L 151 du 3. 6. 1992, p. 4), (CEE) n° 2656/92 (JO n° L 266 du 12. 9. 1992, p. 27) et (CEE) n° 990/93 (JO n° L 102 du 28. 4. 1993, p. 14) du Conseil.
De toepassing van de overeenkomst wordt opgeschort (Servië en Montenegro) overeenkomstig de Verordeningen (EEG) nr. 1432/92 (PB nr. L 151 van 3. 6. 1992, blz. 4), (EEG) nr. 2656/92 (PB nr. L 266 van 12. 9. 1992, blz. 27), en (EEG) nr. 990/93 (PB nr. L 102 van 28. 4. 1993, blz. 14) van de Raad.

(1)	(2)	(3)	(4)
UNITED KINGDOM *(cont'd)*	Japan	Treaty of commerce, establishment and navigation, with Protocols and exchanges of notes	14. 11. 1962
		Exchange of notes on voluntary export control	14. 11. 1962
	Liberia	Treaty of friendship and commerce	21. 11. 1848
		Agreement modifying the Treaty of 21. 11. 1848	23. 7. 1908
	Morocco	General treaty	9. 12. 1856
		Convention of commerce and navigation	9. 12. 1856
		Exchange of notes, concerning the convention of 9. 12. 1856	1. 3. 1957
	Muscat and Oman	Treaty of friendship, commerce and navigation with exchange of letters	20. 12. 1951
	Nepal	Treaty of peace and friendship	30. 10. 1950
	Nicaragua	Treaty of friendship, commerce and navigation	28. 7. 1905
	Peru	Treaty of friendship, commerce and navigation	10. 4. 1850
		Agreement relating to commerce and navigation (with Protocols and exchanges of notes)	6. 10. 1936
		Exchange of notes regarding the continuance in force of Articles 4 and 5 of the Commercial Agreement of 6. 10. 1936	28. 1. 1950
	Poland	Treaty of commerce and navigation	26. 11. 1923
	Romania	Treaty of commerce and navigation with Protocols and exchange of notes	6. 8. 1930
	Soviet Union	Temporary Commercial Agreement (1)	16. 2. 1934
	Switzerland	Treaty of friendship, commerce and reciprocal establishment	6. 9. 1855
		Convention applying the Treaty of 1855 to the Dominions	30. 3. 1914
		Exchange of notes applying to Liechtenstein Commercial Agreements in force	26. 4. 1924
	Turkey	Treaty of commerce and navigation	1. 3. 1930
		Exchange of notes relating to certain commercial matters	28. 2. 1957
	United States	Convention of commerce	3. 7. 1815
		Convention	20. 10. 1818
		Convention of commerce	6. 8. 1827
	Venezuela	Treaty of amity, commerce and navigation	18. 4. 1825
		Convention	29. 10. 1834
		Exchange of notes	3. 2. 1903
	Yugoslavia	Treaty of commerce and navigation with exchanges of notes (1)	12. 5. 1927
		Agreement on trade and payments (2)	27. 11. 1936

(1) Russian Federation and other former Soviet Republics which have suceeded to the Agreement, or parts thereof, in accordance with international law.
(2) Application of the Agreement is suspended for Serbia and Montenegro in accordance with Council Regulations (EEC) No 1432/92 (OJ No L 151, 3. 6. 1992, p. 4), (EEC) No 2656/92 (OJ No L 266, 12. 9. 1992, p. 27), (EEC) No 990/93 (OJ No L 102, 28. 4. 1993, p. 14).

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lid-Staat Estado-membro Jäsenvaltio Medlemsstat	País tercero Tredjeland Drittland Τρίτη χώρα Third country Pays tiers Paese terzo Derde land País terceiro Kolmas maa Tredje land	Naturaleza del Acuerdo Aftalens art Art des Abkommens Φύση της συμφωνίας Type of Agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst Natureza do acordo Sopimuksen luonne Typ av avtal	Fecha del Acuerdo Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Ημερομηνία της συμφωνίας Date of the Agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst Data do acordo Sopimuksen päivämäärä Datum för avtalet
(1)	(2)	(3)	(4)
BENELUX	Honduras	Handelsakkoord/Accord commercial	30. 1. 1959
	Joegoslavië/ Yougoslavie	Handelsakkoord/Accord commercial (1)	18. 6. 1958
	Marokko/ Maroc	Handelsakkoord/Accord commercial (1)	5. 8. 1958
DANMARK	Indonesien	Handelsaftale	9. 9. 1952
	Madagaskar	Handelsaftale	10. 12. 1965
	Marokko	Handelsaftale	26. 7. 1961
	Senegal	Handelsaftale	11. 4. 1962
	Tunesien	Handelsaftale	8. 6. 1960
DEUTSCHLAND	Afghanistan	Handelsabkommen	31. 1. 1958
	Jugoslawien	Handelsabkommen (1)	11. 6. 1952
		Protokoll	16. 7. 1964
	Philippinen	Handelsabkommen	28. 2. 1964
	Türkei	Abkommen über Warenverkehr	16. 2. 1952
ΕΛΛΑΔΑ	Ιράν	Εμπορική συμφωνία	3. 2. 1976
	Τυνησία	Εμπορική συμφωνία	2. 3. 1960
	Ιορδανία	Εμπορική συμφωνία	27. 2. 1977
	Συρία	Εμπορική συμφωνία	27. 5. 1969
	Μάλτα	Εμπορική συμφωνία	14. 4. 1976
ESPAÑA	Angola	Acuerdo de cooperación y comercial	18. 3. 1983
	Egipto	Acuerdo comercial	19. 5. 1976
	República Dominicana	Convenio de cooperación económica	2. 6. 1973
	Siria	Convenio de cooperación económica	26. 9. 1952
FRANCE	RAE (république arabe d'Égypte)	Accord commercial	10. 7. 1964
ITALIA	Colombia	Modus vivendi	19. 6. 1952
	Somalia	Accordo commerciale e di cooperazione economica e tecnica	1. 7. 1960
PORTUGAL	Paquistão	Acordo comercial	6. 7. 1981

(1) De toepassing van de overeenkomst wordt opgeschort (Servië en Montenegro) overeenkomstig de Verordeningen (EEG) nr. 1432/92 (PB nr. L 151 van 3. 6. 1992, blz. 4), (EEG) nr. 2656/92 (PB nr. L 266 van 12. 9. 1992, blz. 27) en (EEG) nr. 990/93 (PB nr. L 102 van 28. 4. 1993, blz. 14) van de Raad.

L'application de l'accord est suspendue (Serbie et Monténégro) conformément aux règlements (CEE) n° 1432/92 (JO n° L 151 du 3. 6. 1992, p. 4), (CEE) n° 2656/92 (JO n° L 266 du 12. 9. 1992, p. 27) et (CEE) n° 990/93 (JO n° L 102 du 28. 4. 1993, p. 14) du Conseil.

Die Anwendung des Abkommens wird (gegenüber Serbien und Montenegro) nach Maßgabe der Verordnungen (EWG) Nr. 1432/92 (ABl. Nr. L 151 vom 3. 6. 1992, S. 4), (EWG) Nr. 2656/92 (ABl. Nr. L 266 vom 12. 9. 1992, S. 27), (EWG) Nr. 990/93 (ABl. Nr. L 102 vom 28. 4. 1993, S. 14) des Rates ausgesetzt.

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lid-Staat Estado-membro Jäsenvaltio Medlemsstat	País tercero Tredjeland Drittland Τρίτη χώρα Third country Pays tiers Paese terzo Derde land País terceiro Kolmas maa Tredje land	Naturaleza del Acuerdo Aftalens art Art des Abkommens Φύση της συμφωνίας Type of Agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst Natureza do acordo Sopimuksen luonne Typ av avtal	Fecha del Acuerdo Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Ημερομηνία της συμφωνίας Date of the Agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst Data do acordo Sopimuksen päivämäärä Datum för avtalet
(1)	(2)	(3)	(4)
BENELUX	Israël	Accord commercial / Handelsakkoord	29. 8. 1958
	Philippines / Filippijnen	Accord commercial / Handelsakkoord	14. 3. 1967
ITALIA	Cuba	Scambio di note	9. 9. 1950
	India	Accordo commerciale e scambio di lettere	6. 10. 1959 7. 7. 1964
	Libano	Accordo commerciale	4. 11. 1955
	Svizzera	Accordo commerciale	21. 10. 1950
	Yemen	Protocollo addizionale (al trattato d'amicizia e di relazioni economiche del 4. 1937)	5. 10. 1959
DANMARK	Cameroun	Handelsaftale	8. 10. 1962
DEUTSCHLAND	Ekuador	Handelsabkommen	1. 8. 1953
	Kolumbien	Handelsabkommen	9. 11. 1957
ΕΛΛΑΔΑ	Βραζιλία	Εμπορική συμφωνία	9. 6. 1975
	Αιθιοπία	Εμπορική συμφωνία	22. 6. 1959
	Λίβανος	Εμπορική συμφωνία	3. 7. 1958
	Λιβερία	Εμπορική συμφωνία	29. 6. 1973
	Μεξικό	Εμπορική συμφωνία	12. 4. 1960
ESPAÑA	El Salvador	Acuerdo comercial	2. 12. 1982
	Nicaragua	Convenio de cooperación económica	4. 3. 1974
	Senegal	Acuerdo comercial	15. 11. 1978
PORTUGAL	Argélia	Acordo comercial	16. 6. 1976
	Brasil	Acordo de comércio	7. 9. 1966
	México	Acordo económico e comercial	28. 8. 1980
	Guiné-Bissau	Acordo comercial	13. 1. 1978
	Marrocos	Acordo comercial	28. 1. 1977
	Zimbabwe	Acordo comercial	10. 9. 1982
UEBL/BLEU	Mexique/Mexico	Accord commercial / Handelsakkoord	16. 9. 1950

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lid-Staat Estado-membro Jäsenvaltio Medlemsstat	País tercero Tredjeland Drittland Τρίτη χώρα Third country Pays tiers Paese terzo Derde land País terceiro Kolmas maa Tredje land	Naturaleza del Acuerdo Aftalens art Art des Abkommens Φύση της συμφωνίας Type of Agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst Natureza do acordo Sopimuksen luonne Typ av avtal	Fecha del Acuerdo Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Ημερομηνία της συμφωνίας Date of the Agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst Data do acordo Sopimuksen päivämäärä Datum för avtalet
(1)	(2)	(3)	(4)
BENELUX	Tunisie / Tunesië	Accord commercial / Handelsakkoord	1. 8. 1958
DEUTSCHLAND	Indonesien	Handelsabkommen vom	22. 4. 1953
	Südkorea	Handelsabkommen vom	8. 4. 1965
ΕΛΛΑΔΑ	Αίγυπτος	Εμπορική συμφωνία	1. 1. 1979
	Μαρόκο	Εμπορική συμφωνία	1. 1. 1961
	Τουρκία	Εμπορική συμφωνία	7. 11. 1953
	Ινδία	Εμπορική συμφωνία	31. 1. 1973
	Ισραήλ	Εμπορική συμφωνία	30. 1. 1969
	Πακιστάν	Εμπορική συμφωνία	17. 1. 1963
ESPAÑA	Camerún	Acuerdo comercial	4. 2. 1964
	Chile	Convenio comercial y de cooperación económica	9. 3. 1977
	Gabón	Acuerdo de cooperación económica y comercial	6. 2. 1976
	Jordania	Acuerdo comercial	16. 12. 1980
	Túnez	Acuerdo comercial	20. 4. 1961
FRANCE	Afrique du Sud (1)	Échange de lettres	18. 4. 1964
	Corée du Sud	Échange de lettres	12. 3. 1963
	Inde (1)	Accord commercial et échange de lettres	19. 10. 1959
	Liban	Accord commercial	25. 3. 1955
ITALIA	Corea del Sud	Accordo commerciale	9. 3. 1965
	El Salvador	Accordo commerciale	30. 3. 1953
		Protocollo addizionale	21. 12. 1955
	Indonesia	Accordo commerciale	23. 3. 1951
	Iran	Scambio di note	29. 1. 1958
			23. 3. 1961
	Israele	Accordo commerciale	5. 3. 1954
		Scambio di lettere	5. 1. 1956
		Processi verbali	21. 10. 1956
			11. 2. 1964
	Repubblica Dominicana	Accordo commerciale	18. 2. 1954
	Iugoslavia	Accordo commerciale (2)	1. 7. 1967
		Protocollo e scambio di note successivo	30. 4. 1969
PORTUGAL	Cabo Verde	Acordo comercial	20. 4. 1980
	Egipto	Acordo comercial	20. 3. 1983
	Moçambique	Acordo comercial	25. 5. 1981
	São Tomé e Príncipe	Acordo comercial	17. 7. 1978
	Tanzânia	Acordo comercial	30. 7. 1975

(1) Prorogation par échange de notes.

(2) L'applicazione dell'accordo è sospesa (Serbia e Montenegro) conformemente ai regolamenti (CEE) n. 1432/92 (GU n. L 151 del 3. 6. 1992, pag. 4), (CEE) n. 2656/92 (GU n. L 266 del 12. 9. 1922, pag. 27), (CEE) n. 990/93 (GU n. L 102 del 28. 4. 1993, pag. 14) del Consiglio.

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lid-Staat Estado-membro Jäsenvaltio Medlemsstat	País tercero Tredjeland Drittland Τρίτη χώρα Third country Pays tiers Paese terzo Derde land País terceiro Kolmas maa Tredje land	Naturaleza del Acuerdo Aftalens art Art des Abkommens Φύση της συμφωνίας Type of Agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst Natureza do acordo Sopimuksen luonne Typ av avtal	Fecha del Acuerdo Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Ημερομηνία της συμφωνίας Date of the Agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst Data do acordo Sopimuksen päivämäärä Datum för avtalet
(1)	(2)	(3)	(4)
BENELUX	Japon / Japan	Accord commercial / Handelsakkoord	8. 10. 1960
		Protocoles et *agreed minutes* / Protocollen en agreed minutes	13. 4. 1963
		Échange de lettres / Briefwisseling	30. 4. 1963
DANMARK	Argentina	Handels- og betalingsaftale	25. 11. 1957
	Elfenbenskysten	Handelsaftale	23. 11. 1966
	Israel	Handelsaftale	14. 11. 1952
DEUTSCHLAND	Argentinien	Handels- und Zahlungsabkommen	25. 11. 1957
	Brasilien	Handelsabkommen	1. 7. 1955
	Chile	Protokoll über Handels- und Zahlungsverkehr	2. 11. 1956
	Elfenbeinküste	Wirtschaftsabkommen	18. 12. 1961
	Gabun	Wirtschaftsabkommen	11. 7. 1962
	Japan	Handelsabkommen	1. 7. 1960
	Kamerun	Handelsabkommen	8. 3. 1962
	Neuseeland	Handelsabkommen	20. 4. 1959
	Pakistan	Handelsabkommen und Protokoll	9. 3. 1957
	Paraguay	Handelsabkommen	25. 7. 1955
	Schweiz	21. Zusatzprotokoll zum (aufgehobenen) deutsch-schweizerischen Handelsabkommen	13. 9. 1977
	Somalia	Handelsabkommen	19. 1. 1962
	Sri Lanka	Handelsabkommen	1. 4. 1955
	Tansania	Handels- und Wirtschaftsabkommen	6. 9. 1962
	Uganda	Handelsabkommen	17. 3. 1964
	Zentralafrikanische Republik	Wirtschaftsabkommen	29. 12. 1962
	Zypern	Handelsabkommen	30. 10. 1961
ΕΛΛΑΔΑ	Καναδάς	Εμπορική συμφωνία	9. 6. 1975
	Σουδάν	Εμπορική συμφωνία	22. 6. 1959
	Ζαΐρ	Εμπορική συμφωνία	3. 7. 1958
	Κορέα	Εμπορική συμφωνία	29. 6. 1973
	Κύπρος	Εμπορική συμφωνία	12. 4. 1960
ESPAÑA	Cuba	Convenio comercial	23. 1. 1979
	Colombia	Acuerdo comercial	27. 6. 1979
	India	Acuerdo de comercio y de cooperación económica	14. 12. 1972
	Madagascar	Acuerdo comercial	20. 1. 1965
	Pakistán	Acuerdo comercial	29. 11. 1976
	Uruguay	Convenio sobre intercambio comercial	24. 2. 1954
	Zaire	Acuerdo de cooperación económica	21. 11. 1983

(1)	(2)	(3)	(4)
FRANCE	Argentine	Accord commercial et de paiement	25. 11. 1957
	Israël	Accord commercial	10. 7. 1953
		Protocole	16. 1. 1967
		Échange de lettres	24. 12. 1968
	Japon	Accord commercial et protocole	14. 5. 1963
		Protocole	26. 7. 1966
	Mexique	Accord commercial	11. 7. 1950
	Norvège	Accord commercial	3. 7. 1951
		Protocole	2. 4. 1960
		Échange de lettres	6. 2. 1964
	Suisse	Accord commercial	21. 11. 1967
	Turquie	Accord commercial	31. 8. 1946
	Yougoslavie	Accord commercial (1)	25. 1. 1964
		Protocole	6. 5. 1970
ITALIA	Argentina	Accordo commerciale e scambio di note	25. 11. 1957
	Canada	Modus vivendi commerciale	28. 4. 1948
	Costa Rica	Modus vivendi commerciale e	20. 2. 1953
		scambio di note	23. 6. 1953
	Giappone	Agreed minutes	31. 12. 1969
	Guatemala	Modus vivendi commerciale	6. 6. 1936
	Malta	Accordo commerciale	28. 7. 1967
	Marocco	Accordo commerciale	28. 1. 1961
		Protocollo	24. 2. 1963
	Messico	Accordo commerciale	15. 9. 1949
		Protocollo	28. 10. 1963
		Scambio di note	20. 7. 1963
	Pakistan	Accordo commerciale	10. 1. 1961
	Paraguay	Accordo commerciale	8. 7. 1959
	Repubblica araba d'Egitto	Protocollo commerciale	29. 4. 1959
	Siria	Accordo commerciale	10. 11. 1955
	Tunisia	Accordo commerciale e	23. 11. 1961
		protocollo addizionale	2. 8. 1963
NEDERLAND	Arabische Republiek Egypte	Handelsovereenkomst	21. 3. 1953
	Argentinië	Handels- en betalingsovereenkomst	25. 11. 1957
	Turkije	Handelsakkoord	6. 9. 1949
PORTUGAL	Angola	Acordo comercial	20. 1. 1979
	Colômbia	Acordo comercial	28. 12. 1978
	Coreia do Sul	Acordo comercial	2. 12. 1977
	Equador	Acordo comercial	16. 12. 1976
	Senegal	Acordo comercial	30. 1. 1975
		Protocolo adicional	21. 2. 1980
	Tunísia	Acordo comercial	9. 11. 1974
	Zaire	Acordo comercial	16. 12. 1983
UEBL / BLEU	Argentine /	Accord commercial et de paiement /	
	Argentinië	Handels- en betalingsakkoord	25. 11. 1957
	Pakistan	Accord commercial / Handelsakkoord	15. 3. 1952

(1) L'application de l'accord est suspendue (Serbie et Monténégro) conformément aux règlements (CEE) n° 1432/92 (JO n° L 151 du 3. 6. 1992, p. 4), (CEE) n° 2656/92 (JO n° L 266 du 12. 9. 1992, p. 27) et (CEE) n° 990/93 (JO n° L 102 du 28. 4. 1993, p. 14) du Conseil.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 7. april 1995

om ændring af Kommissionens beslutning 94/278/EF om listen over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af en række produkter omhandlet i direktiv 92/118/EØF

(Tekst af betydning for EØS)

(95/134/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener i direktiv 90/425/EØF [1], ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

I Kommissionens beslutning 94/278/EF [2], ændret ved beslutning 94/453/EF [3], opstilles der lister over tredjelande, fra hvilke medlemsstaterne tillader indførsel af visse produkter som omhandlet i direktiv 92/118/EØF;

i disse lister indgår der bl.a. lister over de tredjelande, fra hvilke medlemsstaterne tillader indførsel af fiskemel og mel af andre marine dyr, bortset fra havpattedyr, samt snegle og frølår;

efter anmodning fra de newzealandske, madagaskiske og egyptiske myndigheder bør New Zealand og Madagaskar opføres på listen vedrørende fiskemel og mel af andre marine dyr, bortset fra havpattedyr, Madagaskar på listen vedrørende snegle og Egypten på listen vedrørende frølår;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I bilaget til beslutning 94/278/EF foretages følgende ændringer:

1) I del II, afsnit B, indsættes følgende linjer i alfabetisk rækkefølge efter ISO-koden:

»(MG) Madagaskar«

»(NZ) New Zealand«.

2) I del XI indsættes følgende linje i alfabetisk rækkefølge efter ISO-koden:

»(MG) Madagaskar«.

3) i del XII indsættes følgende linje i alfabetisk rækkefølge efter ISO-koden:

»(EG) Egypten«.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. april 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 49.
[2] EFT nr. L 120 af 11. 5. 1994, s. 44.
[3] EFT nr. L 187 af 22. 7. 1994, s. 11.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. april 1995

om ændring af visse oplysninger i listen i bilaget til forordning (EF) nr. 3206/94 om listen for 1995 over fartøjer med en længde overalt på over 8 m, der ved fiskeri efter tunge i visse af Fællesskabets områder har tilladelse til at anvende bomtrawl, hvis samlede bomlængde overstiger 9 m

(95/135/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3094/86 af 7. oktober 1986 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3919/92 [2],

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3554/90 af 10. december 1990 om fastlæggelse af reglerne for udarbejdelsen af listen over fartøjer med en længde overalt på over 8 m, der ved fiskeri efter tunge i visse af Fællesskabets områder har tilladelse til at anvende bomtrawl, hvis samlede bomlængde overstiger 9 m [3], ændret ved forordning (EF) nr. 3407/93 [4], særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3206/94 [5] opstilles listen for 1995 over fartøjer med en længde overalt på over 8 m, der ved fiskeri efter tunge i visse af Fællesskabets områder har tilladelse til at anvende bomtrawl, hvis samlede bomlængde overstiger 9 m, jf. artikel 9, stk. 3, litra c), i forordning (EØF) nr. 3094/86;

myndighederne i de berørte medlemslande har anmodet om at få ændret oplysningerne i nævnte liste; anmodningerne indeholder alle fornødne oplysninger til begrundelse for anmodningerne i henhold til artikel 2 i forordning (EØF) nr. 3554/90; disse oplysninger er blevet vurderet, og Kommissionen har fastslået, at de opfylder ovennævnte bestemmelse; oplysningerne i listen bør derfor ændres —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Oplysningerne i listen i bilaget til forordning (EF) nr. 3206/94 ændres som anført i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. april 1995.

På Kommissionens vegne

Emma BONINO

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 288 af 11. 10. 1986, s. 1.
[2] EFT nr. L 397 af 31. 12. 1992, s. 1.
[3] EFT nr. L 346 af 11. 12. 1990, s. 11.
[4] EFT nr. L 310 af 14. 12. 1993, s. 19.
[5] EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 37.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

A. **Datos que se retiran de la lista — Oplysninger, der skal slettes i listen — Aus der Liste herauszunehmende Angaben — Στοιχεία που διαγράφονται από τον κατάλογο — Information to be deleted from the list — Renseignements à retirer de la liste — Dati da togliere dall'elenco — Inlichtingen te schrappen uit de lijst — Informações a retirar da lista — Luettelosta poistettavat tiedot — Uppgifter som skall tas bort från förteckningen**

1	2	3	4	5
BÉLGICA / BELGIEN / BELGIEN / ΒΕΛΓΙΟ / BELGIUM / BELGIQUE / BELGIO / BELGIË / BÉLGICA / BELGIA / BELGIEN				
N 700	Alex	OQBV	Nieuwpoort	176
Z 12	Sabrina	OPAL	Zeebrugge	210
ALEMANIA / TYSKLAND / DEUTSCHLAND / ΓΕΡΜΑΝΙΑ / GERMANY / ALLEMAGNE / GERMANIA / DUITSLAND / ALEMANHA / SAKSA / TYSKLAND				
FRI 1	Saturn	DIRJ	Friedrichskoog	138
HAR 10	Wangerland	DCVZ	Harlesiel	114
HOO 52	Aggi	DDAE	Hooksiel	199
NOR 209	Sirius	DCLS	Norddeich	96

B. **Datos que se añaden a la lista — Oplysninger, der skal anføres i listen — In die Liste hinzuzufügende Angaben — Στοιχεία που προστίθενται στον κατάλογο — Information to be added to the list — Renseignements à ajouter à la liste — Dati da aggiungere all'elenco — Inlichtingen toe te voegen aan de lijst — Informações a aditar à lista — Luetteloon lisättävät tiedot — Uppgifter som skall läggas till i förteckningen**

1	2	3	4	5
BÉLGICA / BELGIEN / BELGIEN / ΒΕΛΓΙΟ / BELGIUM / BELGIQUE / BELGIO / BELGIË / BÉLGICA / BELGIA / BELGIEN				
N 12	Arthur	OPAL	Nieuwpoort	210
O 700	Bi-Si-Ti	OQBV	Oostende	176
ALEMANIA / TYSKLAND / DEUTSCHLAND / ΓΕΡΜΑΝΙΑ / GERMANY / ALLEMAGNE / GERMANIA / DUITSLAND / ALEMANHA / SAKSA / TYSKLAND				
CUX 12	Anne K.	DIRJ	Cuxhaven	136
HAR 10	Wangerland	DCVZ	Harlesiel	175
HOO 52	Aggi	DDAE	Hooksiel	198

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1856/94 af 27. juli 1994 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærvelige varer

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 192 af 28. juli 1994)

Side 38, bilaget:

i stedet for:

»Kode	KN-kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto									
			ECU	bfr./lfr.	dkr.	DM	ffr.	dr.	Ir. £	lire	fl.	£
2.220	0810 90 10	Kiwifrugter (Actinidia chinensis Planch.)	157,89	6244	1189,09	303,35	1037,03	45855	126,01	300839	340,26	124,53«

læses:

»Kode	KN-kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto									
			ECU	bfr./lfr.	dkr.	DM	ffr.	dr.	Ir. £	lire	fl.	£
2.220	0810 90 10	Kiwifrugter (Actinidia chinensis Planch.)	101,59	4017	765,12	195,19	667,28	29505	81,08	193575	218,94	80,13«.

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2184/94 af 6. september 1994 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærvelige varer

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 234 af 8. september 1994)

Side 4, bilaget:

i stedet for:

»Kode	KN-kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto									
			ECU	bfr./lfr.	dkr.	DM	ffr.	dr.	Ir. £	lire	fl.	£
2.220	0810 90 10	Kiwifrugter (Actinidia chinensis Planch.)	163,74	6463	1238,79	314,01	1074,69	47686	130,64	315027	352,25	129,14«

læses:

»Kode	KN-kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto									
			ECU	bfr./lfr.	dkr.	DM	ffr.	dr.	Ir. £	lire	fl.	£
2.220	0810 90 10	Kiwifrugter (Actinidia chinensis Planch.)	105,11	4149	795,25	201,58	689,90	30612	83,86	202234	226,13	82,90«.

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2272/94 af 20. september 1994 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærvelige varer

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 247 af 22. september 1994)

Side 6, bilaget:

i stedet for:

»Kode	KN-kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto									
			ECU	bfr./lfr.	dkr.	DM	ffr.	dr.	Ir. £	lire	fl.	£
2.220	0810 90 10	Kiwifrugter (Actinidia chinensis Planch.)	166,60	6572	1259,44	319,32	1091,78	48629	133,45	322332	357,97	131,64«

læses:

»Kode	KN-kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto									
			ECU	bfr./lfr.	dkr.	DM	ffr.	dr.	Ir. £	lire	fl.	£
2.220	0810 90 10	Kiwifrugter (Actinidia chinensis Planch.)	105,70	4170	799,05	202,59	692,68	30853	84,67	204503	227,11	83,51«.